

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธนราธิวาสราชชนครินทร์

พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

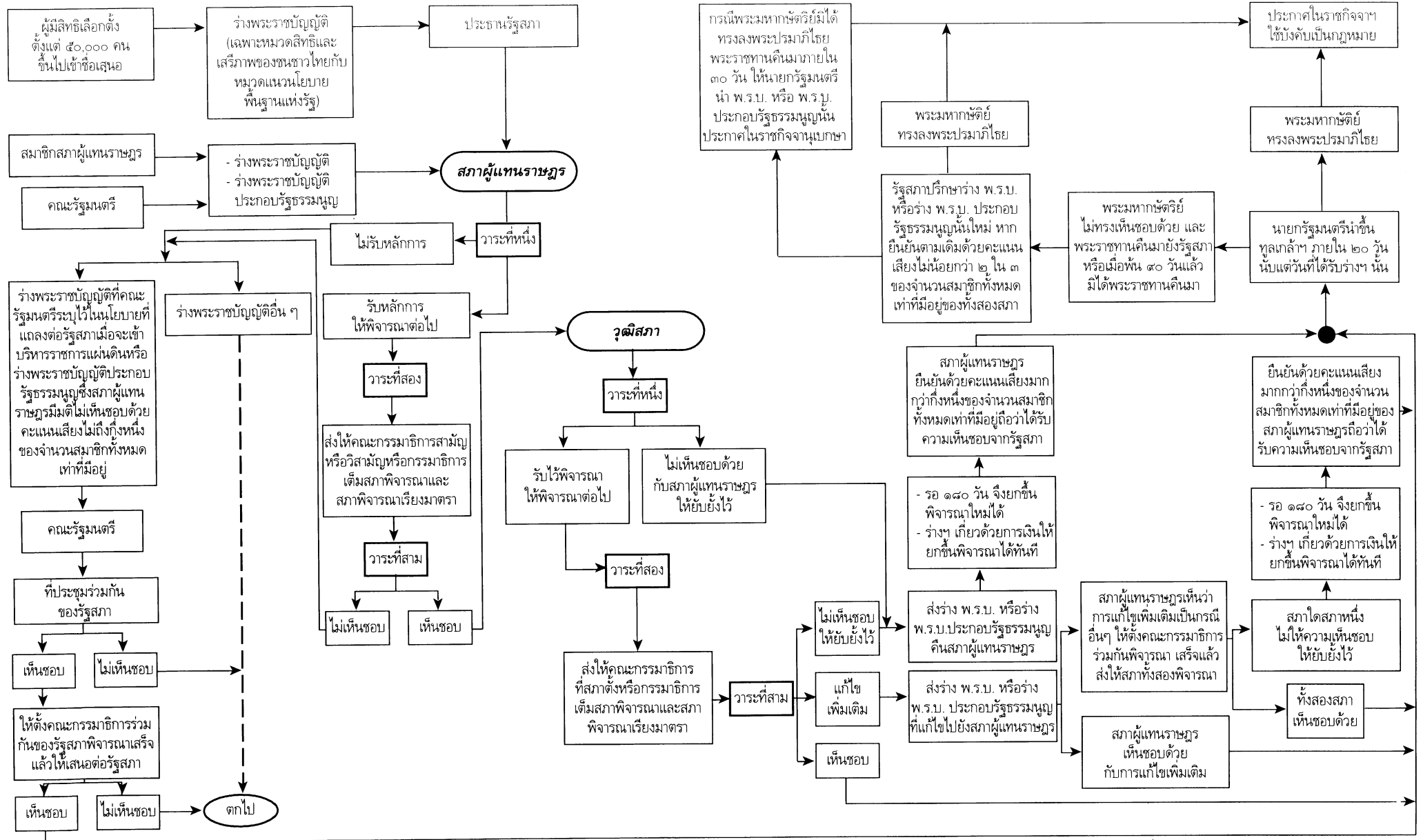
บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันจันทร์ที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๗

อ.พ. ๙/๒๕๕๗

www.senate.go.th

กระบวนการตราพระราชบัญญัติและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

หมายเหตุ เมื่อสภาผู้แทนราษฎรรับหลักการแล้ว ประธานวุฒิสภาอาจมอบหมายให้คณะกรรมการสามัญหรือวุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญไม่เกิน ๑๑ คน พิจารณาศึกษา และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการฯ รายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา (ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๓)

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา

ความสำคัญ โดยที่มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้ สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล เพื่อให้ดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถ พัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการอยู่ภายใต้ การกำกับดูแลของสภาสถาบันศึกษาสมควรรวมสถานศึกษาบางแห่งที่ตั้งอยู่ในท้องที่จังหวัดนราธิวาส มาจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ เพื่อให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่มีวัตถุประสงค์ใน การสร้างองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญาเพื่อ พัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีคุณภาพ มีพันธกิจต่อสังคมในการจัดการศึกษาและให้บริการ ทางวิชาการ สนับสนุน ส่งเสริม ปกป้องจรรยาบรรณและเสรีภาพทางวิชาการของมหาวิทยาลัย ปักแจก บุคคลและกลุ่มคนในสังคม รวมทั้ง มีส่วนร่วมกับสังคมในการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม สืบสาน และสร้างเสริมภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี โดยยึดหลักจรรยาบรรณทางวิชาการ และหลักในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน ตลอดจนการขยายโอกาสทางการศึกษาด้านศาสนาในระดับอุดมศึกษา จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้

**ภาพรวมของร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์**

พ.ศ.

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้คือ
“พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาส
ราชนครินทร์ พ.ศ.

บทนิยามศัพท์

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า
มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า
สภามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภา
วิชาการมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

“สภาคณาจารย์และข้าราชการ”
หมายความว่า สภาคณาจารย์และข้าราชการ
มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรี
ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

**วัตถุประสงค์ของการตราร่าง
พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาส
ราชนครินทร์ พ.ศ.**

วัตถุประสงค์ของการตราร่าง
พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาส
ราชนครินทร์ พ.ศ. คือ **รวมสถานศึกษาบาง
แห่งที่ตั้งอยู่ในท้องที่จังหวัดนราธิวาสมา
จัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยนราธิวาส
ราชนครินทร์ กล่าวคือ ให้รวมวิทยาลัยเทคนิค**

**นราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี
นราธิวาส และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาล
บรมราชชนนีนราธิวาส สำนักงาน
ปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข
มาจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยนราธิวาสราช
นครินทร์เพื่อให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นส่วนราชการตาม
กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ในสังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ทั้งนี้
เพื่อสร้างองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
และสร้างกระบวนการเรียนรู้และสร้าง
กระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญา
เพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติ และ
มีคุณภาพ มีส่วนร่วมกับสังคมในการทะนุบำรุง
ศิลปวัฒนธรรม สืบสาน และสร้างเสริมภูมิ
ปัญญาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทาง
สังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยี โดยยึดหลักจริยธรรมทางวิชาการ
และหลักในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่
ประชาชน ตลอดจนขยายโอกาสทางการศึกษา
ด้านศาสนาในระดับอุดมศึกษา**

หมวด ๑ บททั่วไป

การแบ่งส่วนราชการ

ในมหาวิทยาลัยแบ่งส่วนราชการออก
ได้เป็น สำนักงานอธิการบดี คณะ สถาบัน
สำนัก วิทยาลัย และหน่วยงานที่เรียกชื่อ
อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ การจัดตั้ง
การรวม หรือยุบเลิกส่วนราชการให้จัดทำเป็น
กฎกระทรวง นอกจากนี้มหาวิทยาลัยอาจรับ
สถานศึกษาชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้
และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือ

ประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จ
การศึกษาจากสถาบันศึกษาสมทบนั้นได้

รายได้ของมหาวิทยาลัย

นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณ
แผ่นดินแล้ว มหาวิทยาลัยอาจมีรายได้
ประกอบด้วยเงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม
ค่าปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย
เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้ รายได้หรือ
ผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุ
ซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล หรือใช้ประโยชน์
เงินอุดหนุนจากราชการส่วนท้องถิ่นหรือเงิน
อุดหนุนอื่นที่มหาวิทยาลัยได้รับ เพื่อใช้ในการ
ดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย และรายได้หรือ
ผลประโยชน์อื่น นอกจากนี้ยังให้อำนาจ
มหาวิทยาลัยในการปกครอง ดูแล บำรุง รักษา
ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของ
มหาวิทยาลัยทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมาย
ว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่น บรรดา
รายได้และผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย
รวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากที่ราชพัสดุ
เบียดปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และ
เบียดปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาซื้อทรัพย์สิน
หรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงิน
งบประมาณ ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่ง
กระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคง
คลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ
กำหนดให้หรือสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาจากการให้
หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย หรือ
แลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไม่ถือ
เป็นที่ราชพัสดุและให้เป็นกรรมสิทธิ์ของ
มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยต้องดำเนินการ
เกี่ยวกับรายได้และทรัพย์สินให้เป็นไปตาม
วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยและตามเงื่อนไขที่ผู้
อุทิศให้กำหนดไว้

หมวด ๒ การดำเนินการ

กำหนดให้มีสภามหาวิทยาลัย มีอำนาจหน้าที่ควบคุม ดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย วางนโยบายและแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย วางระเบียบ ออกข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย พิจารณาจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนราชการของมหาวิทยาลัย พิจารณาเสนอเรื่องเพื่อโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และพิจารณาถอดถอน นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิตามร่างมาตรา ๑๔ (๕) อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ พิจารณาให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยตามที่อธิการบดีเสนอและอาจมอบหมายให้อธิการบดีปฏิบัติ อย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยได้ เป็นต้น

กำหนดให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น ประกอบด้วย ประธาน ซึ่งเลือกจากผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการจากผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรเอกชน คณาจารย์ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีอำนาจหน้าที่เสนอนโยบาย แผน และเป้าหมายการดำเนินการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ต่อสภามหาวิทยาลัย ให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะแก่มหาวิทยาลัยในการจัดการศึกษา การพัฒนาชุมชน เพื่อตอบสนองความต้องการและเสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนให้เข้มแข็ง ประสาน ส่งเสริมความร่วมมือและช่วยเหลือระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชนและองค์กรทั้งในและต่างประเทศเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ระดมทุนและทรัพยากร และบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่นและปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ อธิการบดี หรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

กำหนดให้มีสภาวิชาการประกอบด้วย ประธานสภาวิชาการ และกรรมการสภาวิชาการ ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีอำนาจหน้าที่เสนอแนะการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานทางวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูง ให้ความเห็นและให้คำปรึกษาทางด้านวิชาการ ให้ความเห็นเกี่ยวกับการเปิดสอน การรวม การยุบเลิกสาขาวิชา ส่งเสริมการเรียนรู้อันร่วมกันของคณาจารย์ ผู้ชำนาญการ และผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง เสนอแนะนโยบายและส่งเสริมการวิจัย แต่งตั้ง คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการหรือบุคคลเพื่อกระทำการใด ๆ ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาการ

กำหนดให้มีสภาคณาจารย์และข้าราชการ ประกอบด้วย ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำ และข้าราชการของมหาวิทยาลัย มีอำนาจหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อแนะนำในกิจการของมหาวิทยาลัยและการพัฒนามหาวิทยาลัยต่ออธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัย หาแนวทางร่วมกัน เพื่อส่งเสริมการปฏิบัติงานในหน้าที่ จรรยาบรรณวิชาชีพ การพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์และข้าราชการ และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

อธิการบดี

กำหนดให้มี**อธิการบดีคนหนึ่งเป็น**
ผู้บังคับบัญชาสูงสุด และรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยและจะให้มีรองอธิการบดี หรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการตามที่อธิการบดีมอบหมาย

กำหนดให้อธิการบดีมีอำนาจหน้าที่บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบและข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย เป็นผู้แทนมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป ควบคุมดูแลบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัย จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัย และปฏิบัติตามนโยบายและแผนงาน รวมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย แต่งตั้งและถอดถอน ผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการวิทยาลัย รองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะและอาจารย์พิเศษ ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบข้อบังคับและประกาศของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย เป็นต้น

การบริหารงานส่วนราชการภายในมหาวิทยาลัย

กำหนดให้ใน**คณะ มีคณบดีเป็น**
ผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะ และในแต่ละสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ มีผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก

ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะเป็น**ผู้บังคับบัญชา** และรับผิดชอบงานของสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

กำหนดให้มีคณะกรรมการประจำคณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณี

หมวด ๓ ตำแหน่งทางวิชาการ

คณาจารย์และตำแหน่งทางวิชาการ

คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยประกอบด้วย คณาจารย์ประจำและคณาจารย์พิเศษ มีตำแหน่งทางวิชาการ คือ ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ อาจารย์ และอาจารย์พิเศษ และให้ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ มีสิทธิใช้ตำแหน่งนั้นเป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้ง ถอดถอนคณาจารย์ประจำ และคณาจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และข้อบังคับของมหาวิทยาลัยตามลำดับ

หมวด ๔ ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาชั้นต่าง ๆ ในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และสภามหาวิทยาลัยมีอำนาจออกข้อบังคับ

กำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่งหรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองก็ได้ ออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตรสำหรับสาขาที่ได้ และมหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะ หรือเข้มวิทยฐานะ เป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร รวมทั้งกำหนดตรา เครื่องหมาย และสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยได้

กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกียรตินิยมแก่บุคคลที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิ และคุณธรรมสมควรแก่ปริญญา นั้น ๆ รวมทั้งมีอำนาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหารและคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยได้

หมวด ๕ บทกำหนดโทษ

กำหนดอัตราโทษสำหรับผู้กระทำความผิดฐานปลอม ทำเลียนแบบ ทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย สัญลักษณ์ หรือใช้ครูวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะ ครูประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมายของมหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้

บทเฉพาะกาล

กำหนดให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สินงบประมาณ รายได้ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของวิทยาลัยเทคโนโลยีนราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นราธิวาส สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข มาเป็นของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้และให้ข้าราชการซึ่งโอนมาเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา โดยในระยะเริ่มแรกให้ข้าราชการดังกล่าวยังคงดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือน ตลอดจนได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดิมต่อไป จนกว่าจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

ให้ลูกจ้างตามสัญญาจ้างของวิทยาลัยเทคโนโลยีนราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการและวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นราธิวาส สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข ที่ปฏิบัติงานอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โอนมาเป็นลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะครบกำหนดสัญญาจ้าง

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวของวิทยาลัยเทคโนโลยีนราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นราธิวาส สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นหรือผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวตามพระราช

บัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแบ่งส่วนราชการตามพระราชบัญญัตินี้

ในระหว่างที่ยังมิได้มีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย ผู้ว่าราชการจังหวัดนราธิวาส เป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา อธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพตากใบ ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนราธิวาส ประธานกรรมการอิสลามจังหวัดนราธิวาส เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งตามคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษาจำนวนเก้าคน โดยแต่งตั้งจากบุคคลในภาคใดไม่น้อยกว่าห้าคนเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย และให้สภามหาวิทยาลัยเลือกผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นกรรมการและเลขานุการสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ จนกว่าจะมีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์ของสถานศึกษาตามมาตรา ๕๗ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีฐานะเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์ ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษของสถานศึกษาตามมาตรา ๕๗ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นอาจารย์พิเศษต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ จนครบกำหนดเวลาที่ได้รับแต่งตั้ง

ให้วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนราธิวาส สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข เป็นหน่วยงานของมหาวิทยาลัยไปพลางก่อน จนกว่าจะมีกฎกระทรวงจัดตั้ง รวม หรือยุบเลิก หน่วยงานนั้นตามพระราชบัญญัตินี้

ให้สภามหาวิทยาลัยประเมินหน่วยงานในกรณีที่สภามหาวิทยาลัย เห็นว่า ควรรวมหรือยุบเลิกหน่วยงานใด ให้ดำเนินการออกกฎกระทรวงให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังมิได้ออกระเบียบประกาศ ข้อกำหนด ข้อบังคับ หรือกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎทรวง ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ระเบียบ ข้อบังคับ เฉพาะที่เกี่ยวกับวิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ และประกาศกระทรวงสาธารณสุข เฉพาะที่เกี่ยวกับวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนราธิวาส ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

การดำเนินการออกกระเบียบ ประกาศ
ข้อกำหนด ข้อบังคับ หรือการกำหนดหลักเกณฑ์
และวิธีการ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปี
นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

.....

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้รวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งมีเนื้อหาแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและผลการพิจารณาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ.

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ.

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการของวงงานวุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสาระประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา ในโอกาสต่อไป

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
กันยายน ๒๕๕๗

“เอกสารประกอบการพิจารณา”

จัดทำโดย

นายหนัท ฆาสุข	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางสาวสุภาวดีจิตต์ ไตรเทพพิสัย	ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๑
นางนงค์เยาว์ ประพิณ	นิติกร ๖
นายฉัตรชัย ลายคราม	วิทยาการ ๓
นางสาววีรนุช หมั่นทอง	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑
นางสาวธารินี ดวงสุวรรณ	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๕

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๗๔

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา	๑ ก
ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ.	
- ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ.	๑
- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ.	๔
- สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ.	๑๔
- ประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ.	๓๖
๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	
ในวาระที่หนึ่ง	๓๖
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่หนึ่ง	๓๗
๒. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร	
ในวาระที่สอง.....	๓๗
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สอง	
ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา.....	๓๗
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สาม	๕๕
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ.	
- สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแนวทางการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา ในเขต ๙	๕๗
- มหาวิทยาลัยของรัฐ วิสัยทัศน์เพื่อการปฏิรูป.....	๖๐
- การปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย.....	๖๓
- การพัฒนาอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ.....	๗๔

ส่วนที่ ๑

**ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นสำคัญ
จากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
และผลการพิจารณาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ.**

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. มีผู้นำเสนอ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา รวม ๓ ฉบับ ดังนี้

๑. เสนอโดย **คณะรัฐมนตรี ชุดที่มีพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี** และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๗

๒. เสนอโดย **นายหม่อมด็น อูมา กับคณะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย** และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๗

๓. เสนอโดย **นางพรพิชญ์ พิงกรรมเดช พัฒนกุลเลิศ กับคณะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์** เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๗ แต่ยังมีได้บรรจุระเบียบวาระ

ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้ มีหลักการเดียวกันคือ ให้มีกฎหมายว่าด้วย มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ และฉบับที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอมีเหตุผลของการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่า โดยที่มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้สถานศึกษาของรัฐ ที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล เพื่อให้ดำเนินกิจการได้โดยอิสระสามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเองมีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษาสมควรรวมสถานศึกษาบางแห่งที่ตั้งอยู่ในท้องที่จังหวัดนราธิวาส มาจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ เพื่อให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่มีวัตถุประสงค์ในการสร้างองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญา เพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีดุลยภาพ มีส่วนร่วมกับสังคมในการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สืบสานและสร้างเสริมภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยยึดหลักจริยธรรมทางวิชาการและหลักในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน ตลอดจนการขยายโอกาสทางการศึกษาศาสนาในระดับอุดมศึกษา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๖ อนุมัติหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอและให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา) ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข (สำนักงานปลัดกระทรวง) ผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงบประมาณ) และผู้แทน

กระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดไปพิจารณาแล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาก่อน เสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

สภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ พร้อมกันไปในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ทั้ง ๓ ฉบับ พร้อมกันไปด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๕ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สองชั้นคณะกรรมการโดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๕ คน ประกอบด้วย

๑. นายกระแส ชนะวงศ์	เป็นประธานคณะกรรมการ
๒. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายอาร์เพ็ญ อุตรสินธุ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นางพรพิชญ์ พึ่งธรรมเดช พัฒนกุลเลิศ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
*๕. นายพีรพันธุ์ พาลุสุข	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
๖. นายจำมุดดิน อูมา	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
*๗. นายรุ่ง แก้วแดง	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
*๘. รองศาสตราจารย์ภาวิศ ทองโรจน์	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
๙. นายบูรฮานุดิน อุเซ็ง	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๑๐. นายประกอบ รัตนพันธ์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๑๑. นางกิงกาญจน์ ณ เชียงใหม่	๑๒. นายกุเฮ็ง ยาวอหะซัน
๑๓. นางสาวชรินทร์ พุทธปวน	๑๔. นายชวลิต วิชยสุทธิ์
๑๕. นายบรรจง พงศ์ศาสตร์	๑๖. นายประสงค์ บุรณ์พงศ์
๑๗. นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ	๑๘. นายประแสง มงคลศิริ
๑๙. นายพายัพ ปั้นเกตุ	๒๐. นายไพจิต ศรีวรขาน
๒๑. นายไพศาล ยิ่งสมาน	๒๒. นางฟารีดา สุไลมาน
๒๓. นางมาลินี อินฉัตร	๒๔. นาย मुख สุไลมาน
๒๕. นางลลิตา ฤกษ์สำราญ	๒๖. นายวิรัตน์ ตยางคนนท์
๒๗. นายศุภชัย โพธิ์สุ	๒๘. นายสนั่น สุธากุล
๒๙. นายสามารถ เจ๊ะนา	๓๐. นายสมัย เจริญช่าง
๓๑. นางสุรเชษฐ์ แวอาแซ	๓๒. นายสุลัยมัลย์ วงษ์พานิช
*๓๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์หะสัน หมัดหมาน	๓๔. นายอรรถพล มานะ
๓๕. นายอานนท์ เทียงตรง	

เมื่อคณะกรรมการธิการได้พิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ พร้อมด้วยรายงานการพิจารณาและข้อสังเกตต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแก้ไขถ้อยคำแต่อย่างใด

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สามโดยลงมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ และส่งให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป

อนึ่ง เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติในวาระที่หนึ่งชั้นรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ประธานวุฒิสภาได้พิจารณาและมีดำริให้คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาพิจารณาว่าจะเห็นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญประจำวุฒิสภาคณะใด หรือจะเสนอให้วุฒิสภาตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙ และ ในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้พิจารณาแล้วเห็นควรมอบหมายให้คณะกรรมการการศึกษาวุฒิสภา เป็นผู้พิจารณา เมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้วให้คณะกรรมการดังกล่าว รายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาต่อไป

ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙ กำหนดว่า

“เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใดในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาอาจพิจารณามอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดคณะหนึ่งที่เกี่ยวข้องหรือในกรณีที่มีความจำเป็น วุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสิบเอ็ดคน แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวเป็นเฉพาะกรณีไปก็ได้และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นต่อไป”

เรื่องเสร็จที่ ๒๖๓-๒๖๔/๒๕๕๗

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ.
 และร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือที่ นร ๐๕๐๓/๑๐๗๕๓ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาส พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ และส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ตรวจพิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา) ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข (สำนักงานปลัดกระทรวง) ผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงบประมาณ) และผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เห็นสมควรทำบันทึกประกอบร่างฯ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาส พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ที่กระทรวงศึกษาธิการ เสนอ

๑.๑ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาส พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นการตั้งมหาวิทยาลัยนราธิวาส โดยหลอมรวมสถานศึกษาที่มีอยู่ในจังหวัดนราธิวาส ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิค นราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นราธิวาส สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข โดยให้มหาวิทยาลัยนราธิวาสมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ

๑.๒ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นการตั้งมหาวิทยาลัยนครพนม โดยหลอมรวมวิทยาเขตนครพนม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม สถาบันราชภัฏ นครพนม วิทยาลัยเทคนิคนครพนม และวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข โดยให้มหาวิทยาลัยนครพนมมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ

๒. ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ ข้อสังเกตขั้นต้น

(๑) ทบวงมหาวิทยาลัย มีความเห็นด้วยกับการหลอมรวมสถาบันการศึกษาใน จังหวัดนครพนม และจังหวัดนครราชสีมา แต่การหลอมรวมจะต้องแยกให้ชัดเจนระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับ สถาบันอาชีวศึกษา เพราะทั้ง ๒ กลุ่ม มีปรัชญา หลักการ และภารกิจที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจจะเป็นอุปสรรค ประการหนึ่งในการปฏิบัติตามนโยบายการหลอมรวมสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและนำไปสู่การปฏิบัติได้

(๒) สำนักงาน ก.พ.ร. มีความเห็นว่า การหลอมรวมสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดดังกล่าว ได้กำหนดให้รวมถึงสถาบันการศึกษาด้านอาชีวศึกษาด้วย ซึ่งมีผลกระทบต่อการจัดการอาชีวศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ดังนั้น จึงเห็นควรกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาที่จะจัดตั้งขึ้น ทั้ง ๒ จังหวัด มีขอบเขตความรับผิดชอบครอบคลุมถึงการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาระบบการศึกษาระดับสูงที่จะ เข้าสู่การศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า โดยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในรูปแบบของวิทยาลัยชุมชน ทั้งนี้ ไม่สมควรจัดตั้งวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพิ่มขึ้นในจังหวัดนครราชสีมาและจังหวัดนครพนมเพื่อทดแทนอีก

(๓) สำนักงานประมาณ มีความเห็นว่า ควรเพิ่มเติมบทบัญญัติให้มหาวิทยาลัยต้อง จัดให้มีระบบตรวจสอบภายใน และให้มีการประเมินผลและการรายงานผลการใช้จ่ายงบประมาณประจำปี เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลจากการใช้จ่ายงบประมาณ และเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำ งบประมาณรายจ่ายประจำปี และการกำหนดให้จัดตั้งกองทุนคชยอดเงินต้นที่ให้เงินกองทุนคชยอดเงินต้นที่ รัฐบาลจัดตั้งให้ นั้น เป็นหลักการที่ดี แต่การจัดสรรงบประมาณสมทบกองทุนนั้น ขึ้นอยู่กับฐานะการเงิน การคลังของรัฐตามสภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศ

โดยที่การหลอมรวมสถานศึกษาซึ่งสังกัดอยู่กับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อจัดตั้งเป็น มหาวิทยาลัย อาจจำเป็นต้องใช้เวลาให้สถานศึกษาที่สังกัดส่วนราชการต่าง ๆ ได้มีโอกาสปรับตัว สร้าง มาตรฐาน วางระบบงานให้มีมาตรฐานและมีคุณภาพใกล้เคียงกัน ซึ่งอาจจะต้องใช้เวลาสักกระยะหนึ่ง ใน การปรับตัวเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่มหาวิทยาลัยที่ตั้งขึ้นใหม่ จึงเห็นว่า ควรที่จะให้มหาวิทยาลัยมี ลักษณะเป็นส่วนราชการไปก่อน หากว่ามีความพร้อมและเข้มแข็งพอที่จะออกนอกระบบก็ให้ออกนอกระบบได้ต่อไป ทั้งนี้ โดยการตราเป็นบทเฉพาะกาลไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๔) กระทรวงสาธารณสุข มีความเห็นสรุปได้ ดังนี้

(๔.๑) มหาวิทยาลัยนครราชสีมาและมหาวิทยาลัยนครพนม ยังขาดความชัดเจนในปรัชญา วัตถุประสงค์ และภารกิจ ที่รวมเอาทั้งของอุดมศึกษาและอาชีวศึกษา ซึ่งมีความแตกต่าง ในสาระสำคัญ แต่รวมเข้าด้วยกัน และยังไม่เป็นที่ยุติ

(๔.๒) กระทรวงสาธารณสุขได้เสนอร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระบรมราชชนก พ.ศ. โดยมีปรัชญาและวัตถุประสงค์ เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการผลิต และพัฒนากำลังคน ด้านสุขภาพ ที่เป็นความจำเป็นตามภารกิจของกระทรวงสาธารณสุขในการดูแลสุขภาพของประชาชนใน ท้องถิ่นและชุมชน โดยเน้นการปฏิบัติเชิงวิชาชีพเป็นหลัก จึงไม่มีความจำเป็นต้องหลอมรวมวิทยาลัย พยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม ในรูปแบบมหาวิทยาลัย หากแต่ควรจัดเป็นรูปแบบเครือข่าย (University Network) กล่าวคือ ยังคงมีองค์กร และลักษณะ

การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเดิม โดยให้จัดองค์การบริหารเครือข่ายที่ท้องถิ่นมีส่วนร่วม มีหน้าที่กำหนดนโยบาย และเป้าหมายของเครือข่าย เพื่อการวางแผนการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ร่วมกัน และเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและชุมชน

(๔.๓) ควรกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาชุมชนในท้องถิ่นให้ชัดเจน โดยกำหนดให้มีอำนาจในการเสนอแนะนโยบาย แผนและเป้าหมายการดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยและการจัดการศึกษาชุมชนในท้องถิ่น เสนอต่อสภามหาวิทยาลัย และเพิ่มอำนาจหน้าที่ของอธิการบดี ให้จัดทำและดำเนินการตามนโยบายและแผนของคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาชุมชนในท้องถิ่นด้วย เพื่อสนับสนุนอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาชุมชนในท้องถิ่น

(๔.๔) ควรกำหนดเพิ่มคุณสมบัติของอธิการบดี กรณีดำรงตำแหน่ง หรือเคยดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาหรืออาชีวศึกษา ไม่น้อยกว่า ๔ ปี เพื่อให้ผู้บริหารระดับสูงของสถาบันการศึกษาที่หลอมรวมส่วนใหญ่มีโอกาสเป็นอธิการบดีได้

(๔.๕) มาตรการที่กำหนดให้มีระบบการบริหารงานบุคคล ๒ ระบบ คือ ข้าราชการและบุคลากรมหาวิทยาลัย ไม่เป็นผลดีต่อการบริหารงานของมหาวิทยาลัย จึงควรกำหนดระยะเวลาในการเปลี่ยนจากข้าราชการและลูกจ้างดังกล่าวเป็นบุคลากรมหาวิทยาลัยทั้งหมดภายใน ๓ ปี

(๔.๖) ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นอธิการบดี ในขณะที่ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาส พ.ศ. ไม่ได้ระบุไว้ จึงเห็นควรให้ตัดออก และให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจสรรหา และดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดีตามมาตรา ๒๑ (๔)

(๕) กระทรวงมหาดไทย มีความเห็นว่า ไม่ต้องโอนอาคารที่ว่าการอำเภอเมืองนครพนมหลังเก่าและศาลาประชาคมอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม อาคารสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทจังหวัดนครพนมไปเป็นของมหาวิทยาลัยนครพนม เนื่องจากจังหวัดนครพนมยังมีความจำเป็นต้องใช้ในการให้บริการประชาชน หากมหาวิทยาลัยนครพนมมีความจำเป็นต้องใช้อาคารก็จะต้องจัดหาอาคารใหม่ทดแทนเพื่อเป็นที่ตั้งสำนักงาน พร้อมอาคารบ้านพักและสิ่งสาธารณูปโภค โดยขอค่าทดแทนจากมหาวิทยาลัยนครพนม

๒.๒ มติคณะรัฐมนตรี

(๑) อนุมัติในหลักการให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยที่จังหวัดนราธิวาส และจังหวัดนครพนม โดยการหลอมรวมสถาบันการศึกษาที่มีอยู่แล้วในจังหวัด เพื่อให้สามารถใช้ทรัพยากรร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุด และมีการลงทุนน้อยที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ แต่การหลอมรวมจะต้องไม่ขัดต่อปรัชญาการศึกษาและภารกิจของสถาบันการศึกษาเดิม

(๒) ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาโดยรับความเห็นของกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเชิญรองนายกรัฐมนตรี (นายจาตุรนต์ ฉายแสง) รวมทั้งผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมพิจารณาด้วย โดยในระยะเริ่มแรกให้มหาวิทยาลัยทั้งสองแห่งเป็นส่วนราชการไปก่อน และไม่ให้จัดตั้งวิทยาเขตในจังหวัดอื่นภายในระยะเวลา

๑๐ ปี เพื่อมุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอน ให้ตอบสนองประชาชนทั้งสองจังหวัดและในภูมิภาคนั้นอย่างแท้จริง เมื่อมหาวิทยาลัยมีความเข้มแข็งเพียงพอ จึงให้ดำเนินการเพื่อออกนอกระบบต่อไป

(๓) ในขั้นการตรวจพิจารณาที่สำนักงานฯ หากมีกรณีที่กระทบกับหลักการและจำเป็นต้องวินิจฉัย มอบให้รองนายกรัฐมนตรี (นายจาตุรนต์ ฉายแสง) เป็นผู้วินิจฉัยสั่งการไปได้โดยหรือที่ปรึกษารองนายกรัฐมนตรีด้านการศึกษา (นายกระแส ชนระวงศ์)

(๔) สำหรับชื่อมหาวิทยาลัยทั้ง ๒ แห่ง คณะรัฐมนตรีจะได้พิจารณาตามความเหมาะสมต่อไป

๒.๓ ความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับดังกล่าวเสร็จแล้ว และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ให้ความเห็นชอบกับการแก้ไขด้วยแล้ว ดังนี้

- (๑) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
- (๒) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- (๓) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
- (๔) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- (๕) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- (๖) สำนักงานประมาณ
- (๗) กรมการปกครอง

๓. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาส พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ที่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๓.๑ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ.

(๑) แก้ไขชื่อมหาวิทยาลัยเป็น “มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์” ตามที่ได้ขอพระราชทานพระอนุญาติเชิญพระนามกรมของสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ เป็นชื่อมหาวิทยาลัยตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร. ๐๕๐๗/ว (ล)๑๗๗๕๑ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

(๒) การจัดตั้งมหาวิทยาลัย

ให้วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นราธิวาส สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข เป็นมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ร่างมาตรา ๔) มีวัตถุประสงค์ในการสร้างองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญาเพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีดุลยภาพ มีส่วนร่วมกับสังคมในการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สืบสาน และสร้างเสริมภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ยึดหลัก

จริยธรรมทางวิชาการ และหลักในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน ตลอดจนการขยายโอกาสทางการศึกษาศาสนาในระดับอุดมศึกษา (มาตรา ๖)

(๓) การแบ่งส่วนราชการ

ในมหาวิทยาลัยแบ่งส่วนราชการออกได้เป็น สำนักงานอธิการบดี คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ (ร่างมาตรา ๘) การจัดตั้ง รวม และยุบเลิกส่วนราชการให้จัดทำเป็นกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๙) มหาวิทยาลัยอาจรับสถานศึกษาชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันสมทบนั้นได้ (ร่างมาตรา ๑๐)

(๔) รายได้ของมหาวิทยาลัย

นอกจากงบประมาณแผ่นดินแล้ว มหาวิทยาลัยอาจมีรายได้ ประกอบด้วยเงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่างๆ ของมหาวิทยาลัย เงินและทรัพย์สินที่มีผู้ทูลเกล้าให้รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล หรือใช้ประโยชน์ เงินอุดหนุนจากราชการส่วนท้องถิ่นหรือเงินอุดหนุนอื่นที่มหาวิทยาลัยได้รับ รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย และรายได้หรือผลประโยชน์อื่น นอกจากนี้ยังให้อำนาจมหาวิทยาลัยในการปกครองดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุ ตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่น รายได้และผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัยที่เกิดจากที่ราชพัสดุ เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาซื้อทรัพย์สิน หรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง (ร่างมาตรา ๑๑) กำหนดให้ของสิ่งทรัพย์สินที่ได้มาโดยมีผู้ทูลเกล้าให้ หรือได้มาโดยการซื้อ หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไม่ถือว่าเป็นที่ราชพัสดุและให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๒) มหาวิทยาลัยต้องดำเนินการเกี่ยวกับรายได้และทรัพย์สินให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยและตามวัตถุประสงค์ของผู้บริจาค (ร่างมาตรา ๑๓)

(๕) การดำเนินการ

กำหนดให้มีสภามหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๔) เป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ควบคุม ดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย วางนโยบายและแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย วางระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย พิจารณาจัดตั้ง รวม ยุบเลิกส่วนราชการของมหาวิทยาลัย พิจารณาเสนอเรื่องเพื่อโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง และพิจารณาถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิตามร่างมาตรา ๑๔ (๕) อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ พิจารณาให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยตามที่อธิการบดีเสนอ เป็นต้น (ร่างมาตรา ๑๖)

กำหนดให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาชุมชนในท้องถิ่นประกอบด้วย ประธาน และกรรมการจากผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรเอกชน คณาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๑๘) เป็นองค์กรที่ทำหน้าที่เสนอแนะ และเป้าหมายการดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามร่างมาตรา ๖ ต่อสภามหาวิทยาลัย ให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะแก่

สภามหาวิทยาลัยในการจัดการศึกษา พัฒนาชุมชน เพื่อตอบสนองความต้องการและเสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนให้เข้มแข็ง ประสาน ส่งเสริมความร่วมมือและช่วยเหลือระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชน และองค์กรทั้งในและต่างประเทศเพื่อพัฒนาท้องถิ่นและปฏิบัติหน้าที่อื่นที่ได้รับมอบหมาย (ร่างมาตรา ๑๙)

กำหนดให้มีสภาวิชาการประกอบด้วย ประธานสภาวิชาการ และกรรมการสภาวิชาการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๐) เป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่เสนอแนะและพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ให้ความเห็นและคำปรึกษาทางด้านวิชาการ เกี่ยวกับการเปิดสอน การรวม การยุบเลิกสาขาวิชา ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของคณาจารย์ ผู้ชำนาญการ และผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง เสนอแนะนโยบาย และส่งเสริมการวิจัย แต่งตั้งคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการขึ้นมาทำการใด ๆ ที่อยู่ในอำนาจของสภาวิชาการ (ร่างมาตรา ๒๑)

กำหนดให้มีสภาคณาจารย์และข้าราชการประกอบด้วยประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำ และข้าราชการของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๒) เป็นองค์กรที่มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและแนะนำในกิจการมหาวิทยาลัย และการพัฒนามหาวิทยาลัยต่ออธิการบดีและสภามหาวิทยาลัย ส่งเสริมการปฏิบัติงานในหน้าที่จรรยาบรรณวิชาชีพ และพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์และข้าราชการ (ร่างมาตรา ๒๓)

(๖) อธิการบดี

กำหนดให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบบริหารงานมหาวิทยาลัยและอาจมีรองอธิการบดี หรือผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด (ร่างมาตรา ๒๔)

กำหนดให้อธิการบดีมีอำนาจหน้าที่บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ และระเบียบของทางราชการและของมหาวิทยาลัย เป็นผู้แทนมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป ควบคุมดูแลบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัย จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัย และปฏิบัติตามนโยบายและแผนงาน รวมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย แต่งตั้งและถอดถอน ผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการวิทยาลัย รองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่เทียบเท่าคณะ และอาจารย์พิเศษ ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบข้อบังคับหรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย (ร่างมาตรา ๓๐)

(๗) การบริหารงานส่วนราชการภายในมหาวิทยาลัย

กำหนดให้ในคณะ มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชา (ร่างมาตรา ๓๑) และในแต่ละสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ มีผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ เป็นผู้บังคับบัญชา (ร่างมาตรา ๓๕)

กำหนดให้มีคณะกรรมการประจำคณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ (ร่างมาตรา ๓๔ และร่างมาตรา ๓๖)

(๘) คณาจารย์และตำแหน่งทางวิชาการ

คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยประกอบด้วย คณาจารย์ประจำและคณาจารย์พิเศษ มีตำแหน่งทางวิชาการ คือ ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ อาจารย์ และอาจารย์พิเศษ (ร่างมาตรา ๔๒ ร่างมาตรา ๔๓ และร่างมาตรา ๔๔) และให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการใช้ตำแหน่งนั้นเป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป (มาตรา ๔๕) คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำและคณาจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และข้อบังคับของมหาวิทยาลัยตามลำดับ

(๙) ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาชั้นต่าง ๆ ในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๖ และร่างมาตรา ๔๗) และสภามหาวิทยาลัยมีอำนาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่งหรืออันดับสองได้ (ร่างมาตรา ๔๘) ออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรดุษฎีบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตรเฉพาะวิชาได้ (ร่างมาตรา ๔๙) และตราพระราชกฤษฎีกา กำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ และเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรดุษฎีบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา ประกาศนียบัตร (ร่างมาตรา ๕๐) รวมทั้งกำหนดตราเครื่องหมาย และสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยได้ (ร่างมาตรา ๕๒)

กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ (ร่างมาตรา ๕๐) รวมทั้งมีอำนาจกำหนดให้มีครุยประจำตำแหน่งผู้บริหารและคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยได้ (ร่างมาตรา ๕๑)

(๑๐) บทกำหนดโทษ

กำหนดอัตราโทษสำหรับผู้กระทำความผิดฐานปลอม หรือทำเลียนแบบ ทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย สัญลักษณ์ ครุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ ครุยประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมายของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๔ และร่างมาตรา ๕๕)

(๑๑) บทเฉพาะกาล

กำหนดให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของวิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นราธิวาส สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข มาเป็นของมหาวิทยาลัย นราธิวาสราชชนรินทร์ และให้ข้าราชการซึ่งโอนมาเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา โดยในระยะเริ่มแรกให้ข้าราชการดังกล่าวยังคงดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือน ตลอดจนได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดิมต่อไปจนกว่าจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ร่างมาตรา ๕๖)

รับรองตำแหน่งผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นรวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวของสถานศึกษาเดิม ให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น หรือรองของตำแหน่งดังกล่าวตามพระราชบัญญัติต่อไป ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๕๗)

ระหว่างที่ยังไม่มีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา เป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย เลขธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา อธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครราชสีมา ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพตากใบ ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา ประธานกรรมการอิสลามจังหวัดนครราชสีมา เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งตามคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษาจำนวนเก้าคน โดยแต่งตั้งจากบุคคลในภาคใดไม่น้อยกว่าห้าคนเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย และให้สภามหาวิทยาลัยเลือกผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นกรรมการและเลขานุการสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๕๘)

รับรองตำแหน่งทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการของสถานศึกษาเดิมที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นตำแหน่งทางวิชาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕๙) และรับรองสถานศึกษาเดิม ให้เป็นหน่วยงานตามพระราชบัญญัตินี้ กับให้มีการประเมินหน่วยงานดังกล่าวเพื่อให้มีการรวม หรือยุบเลิกหน่วยงานใด โดยออกเป็นกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๖๐) และให้มีการนำกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๖๑)

๓.๒ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ.

(๑) การจัดตั้งมหาวิทยาลัย

ให้มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม วิทยาเขตนครพนมของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาลัยเทคนิคนครพนม วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม เป็นมหาวิทยาลัยนครพนมมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ร่างมาตรา ๔) มีวัตถุประสงค์ ในการสร้างองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญาเพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีคุณภาพมีพันธกิจต่อสังคมในการจัดการศึกษาและให้บริการทางวิชาการ สนับสนุน ส่งเสริมปกป้องจรรยาบรรณและเสรีภาพทางวิชาการของมหาวิทยาลัยปัจเจกบุคคล และกลุ่มคนในสังคม รวมทั้งมีส่วนร่วมกับสังคมในการทะนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม สืบสานและสร้างเสริมภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยยึดหลักจรรยาบรรณทางวิชาการ และหลักในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน (ร่างมาตรา ๖)

(๒) การแบ่งส่วนราชการ รายได้ของมหาวิทยาลัย การดำเนินการ อธิการบดี การบริหารงานส่วนราชการภายในมหาวิทยาลัย คณาจารย์และตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ของมหาวิทยาลัย ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะของมหาวิทยาลัย บทกำหนดโทษ ของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นไปในแนวทางเดียวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ.

(๓) บทเฉพาะกาล

ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลัง ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม วิทยาเขตนครพนมของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาลัยเทคนิคนครพนม และวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข อาคารที่ว่าการอำเภอเมืองนครพนมหลังเก่า และอาคารศาลาประชาคมอำเภอเมือง นครพนม จังหวัดนครพนม มาเป็นของมหาวิทยาลัยนครพนม และให้ข้าราชการซึ่งโอนมาเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา โดยใน ระยะเริ่มแรกให้ข้าราชการดังกล่าวยังคงดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือน ตลอดจนได้รับสิทธิประโยชน์ เช่นเดิมต่อไปจนกว่าจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนใน สถาบันอุดมศึกษา (ร่างมาตรา ๕๖)

ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏ รองอธิการบดีประจำวิทยาเขตนครพนมของมหาวิทยาลัย มหาสารคาม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรง ตำแหน่งอธิการบดี หรือรองอธิการบดีตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๕๗)

รับรองตำแหน่งผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นรวมทั้ง ผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวของสถานศึกษาเดิม ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วน ราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น หรือรองของตำแหน่งดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่ง ร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๕๘)

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยของ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับปฏิบัติหน้าที่นายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยต่อไปจนกว่าจะได้มาซึ่งสภา มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับ (ร่างมาตรา ๕๙)

รับรองตำแหน่งทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการของสถานศึกษาเดิม อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นตำแหน่งทางวิชาการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๖๐) และ รับรองสถานศึกษาเดิม ให้เป็นหน่วยงานตามพระราชบัญญัตินี้ กับให้มีการประเมินหน่วยงานดังกล่าว เพื่อให้มีการรวม หรือยุบเลิกหน่วยงานใด โดยออกเป็นกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๖๑) และให้มีการนำ กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๖๒)

รองรับสถานภาพของสถานศึกษา ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ส่วนราชการที่จะนำมาจัดตั้ง
เป็นมหาวิทยาลัยนครพนม หากมีการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏภายหลังร่างพระราช
บัญญัตินี้ ให้หมายถึงสถาบันราชภัฏนครพนม อธิการบดี รองอธิการบดี ตำแหน่งต่าง ๆ ของสถาบันราชภัฏ
นครพนม สภาสถาบัน และส่วนราชการของสถาบันราชภัฏนครพนม (ร่างมาตรา ๖๓)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมษายน ๒๕๔๗

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

๑.๒ เหตุผล

โดยที่มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้สถานศึกษาของรัฐ ที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล เพื่อให้ดำเนินการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา สมควรรวมสถานศึกษาบางแห่ง ที่ตั้งอยู่ในท้องที่จังหวัดนราธิวาส มาจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ เพื่อให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่มีวัตถุประสงค์ในการสร้างองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญาเพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีดุลยภาพ มีส่วนร่วมกับสังคมในการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สืบสาน และสร้างเสริมภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยยึดหลักจริยธรรมทางวิชาการ และหลักในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน ตลอดจนการขยายโอกาสทางการศึกษาศาสนาในระดับอุดมศึกษา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

๔. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๕. บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

“สภาคณาจารย์และข้าราชการ” หมายความว่า สภาคณาจารย์และข้าราชการมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๖. การจัดตั้งมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ให้รวมวิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นราธิวาส สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข มาจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ตามพระราชบัญญัตินี้

มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์เป็นนิติบุคคล และเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๗. บทรักษาการตามพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

๘. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ**๘.๑ บททั่วไป** (ร่างหมวด ๑)

๘.๑.๑ วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ (ร่างมาตรา ๖ – ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๖ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันทางวิชาการที่ให้ความรู้และความชำนาญในการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพและวิชาชีพชั้นสูง มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การศึกษาและส่งเสริมงานวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญาเพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีคุณภาพ มีส่วนร่วมกับสังคมในการทะนุบำรุง ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา สืบสานและสร้างเสริมภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยยึดหลักจริยธรรมทางวิชาการ และหลักในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน ตลอดจนการขยายโอกาสทางการศึกษาศาสนาในระดับอุดมศึกษา

มาตรา ๗ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ ให้กำหนดภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

(๑) ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถทางวิชาการและทักษะในวิชาชีพ รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความใฝ่เรียนรู้

(๒) จัดการศึกษา วิจัย ส่งเสริมและให้บริการทางวิชาการที่บูรณาการการศึกษากับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬา โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับกลุ่มประชาชนทั่วไป เพื่อพัฒนาสู่สากล

(๓) จัดการศึกษาทางด้านวิชาชีพทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา

(๔) สร้างหรือพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง และนำความรู้นั้นไปใช้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาประเทศและภูมิภาคใกล้เคียง โดยเน้นการวิจัย การประยุกต์และบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ากับเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมให้เข้มแข็ง มีสันติสุขและยั่งยืน

(๕) ส่งเสริม ประยุกต์ และพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง

(๖) ให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพ ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์เพื่อพัฒนาศักยภาพในการผลิตและบริการชุมชน สังคม และประเทศ ตลอดจนการชี้นำทางเลือกที่ดีแก่ชุมชนและสังคม

(๗) ทะนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาและนันทนาการ

(๘) ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางการศึกษา การวิจัย และการบริการกับสถาบันและหน่วยงานอื่น ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๙) จัดการศึกษา โดยเน้นประชาชนในภูมิภาคที่ตั้งของมหาวิทยาลัยและประเทศใกล้เคียงเป็นสำคัญ

(๑๐) ร่วมพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการจัดการศึกษาและฝึกอบรมที่ตอบสนองความต้องการและเสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนให้เข้มแข็ง เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยาเพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน

(๑๑) จัดให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ชุมชน และให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและบริหารจัดการ

๘.๑.๒ การแบ่งส่วนราชการ (ร่างมาตรา ๘ – ร่างมาตรา ๑๐)

มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

(๑) สำนักงานอธิการบดี

(๒) คณะ

(๓) สถาบัน

(๔) สำนัก

(๕) วิทยาลัย

มหาวิทยาลัยอาจให้มีหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๖ เป็นส่วนราชการของมหาวิทยาลัยอีกได้

สำนักงานอธิการบดี อาจแบ่งส่วนราชการเป็นกอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

คณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี ภาควิชา กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้อำนวยการ กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

สำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง อาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าแผนก

มาตรา ๙ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ การจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิก คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้ทำเป็นกฎกระทรวง

การแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา หรือกอง ให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การแบ่งส่วนราชการเป็นแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าแผนก ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ มหาวิทยาลัยจะรับสถานศึกษาชั้นสูง เข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใด แก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาสมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบซึ่งสถานศึกษาชั้นสูงตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมสถานศึกษาชั้นสูงที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๑.๓ รายได้และผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๑ – ร่างมาตรา ๑๓)

มาตรา ๑๑ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยอาจมีรายได้ ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๒) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย

(๓) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครองดูแล หรือใช้ประโยชน์

(๔) เงินอุดหนุนจากราชการส่วนท้องถิ่น หรือเงินอุดหนุนอื่นที่มหาวิทยาลัยได้รับเพื่อใช้ในการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

ให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุง รักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุดามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่น

บรรดารายได้และผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัยรวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากที่ราชพัสดุ เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๒ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ซึ่งมหาวิทยาลัยได้จากการให้ หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๓ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยต้องจัดการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในมาตรา ๖

เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย ต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้กำหนดไว้ แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว ต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทิศหรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏ ต้องได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

๘.๒ การดำเนินการ (ร่างหมวด ๒)

๘.๒.๑ กำหนดให้มีสภามหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๔ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และผู้บริหารซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด นครราชสีมาจำนวนสองคน

(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย และมีผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๓)

(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบสองคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่ง ซึ่งมีใช้กรรมการสภามหาวิทยาลัยเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย โดยคำแนะนำของอธิการบดี

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่ง เป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยเมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหารซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๒.๒ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๕ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรืออาจได้รับแต่งตั้ง หรือได้รับเลือกใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทนั้น

(๔) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๕) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

การพ้นจากตำแหน่งตาม (๕) ต้องเป็นไปตามมติสองในสามของจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใดและยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ ให้สภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย กรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) หรือ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระและได้มีการดำเนินการให้ผู้ใดดำรงตำแหน่งแทนแล้วให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลือน้อยกว่าเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยใหม่ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่ง ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยใหม่แล้ว

๘.๒.๓ อำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๖ – ร่างมาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๖ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) วางนโยบายและแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) วางระเบียบ ออกข้อบังคับและประกาศของมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย และอาจมอบหมายให้ส่วนราชการใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้วางระเบียบ ออกข้อบังคับและประกาศสำหรับส่วนราชการนั้นก็ได้

(๓) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนราชการของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๘ รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการของส่วนราชการดังกล่าว

(๔) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

(๕) อนุมัติการรับสถานศึกษาชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยหรือยกเลิกการสมทบ

(๖) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร รวมทั้งอนุมัติการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์

(๗) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และพิจารณาถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๔ (๕) อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๘) แต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

(๙) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ และหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๘

(๑๐) กำกับมาตรฐานการศึกษา และประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา

(๑๑) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยและอธิการบดี

(๑๒) วางระเบียบและออกข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารงาน การเงิน การจัดหารายได้ และผลประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๑๓) วางระเบียบและออกข้อบังคับเกี่ยวกับการระดมทุนและทรัพยากร ส่งเสริมการจัดตั้ง และการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น

(๑๔) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

(๑๕) พิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและตามที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษามอบหมาย

(๑๖) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

(๑๗) พิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยตามที่อธิการบดีเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยได้

(๑๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้รับบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ

มาตรา ๑๗ การประชุมของสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๒.๔ กำหนดให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาชุมชนในท้องถิ่นและมีอำนาจหน้าที่ (ร่างมาตรา ๑๘ – ร่างมาตรา ๑๙)

มาตรา ๑๘ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น ประกอบด้วย

(๑) ประธานซึ่งเลือกจากผู้ทรงคุณวุฒิ

(๒) กรรมการจากผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรเอกชน และคณาจารย์

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานและกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่นแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น โดยคำแนะนำของอธิการบดี

มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เสนอนโยบาย แผน และเป้าหมายการดำเนินการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่นให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ ต่อสภามหาวิทยาลัย

(๒) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่มหาวิทยาลัยในการจัดการศึกษา การพัฒนาชุมชน เพื่อสนองต่อความต้องการและเสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนให้เข้มแข็ง

(๓) ประสาน ส่งเสริมความร่วมมือและช่วยเหลือระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชน และองค์กรทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

(๔) ระดมทุนและทรัพยากร และบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

๘.๒.๕ กำหนดให้มีสภาวิชาการและมีอำนาจหน้าที่ (ร่างมาตรา ๒๐ – ร่างมาตรา ๒๑)

มาตรา ๒๐ ให้มีสภาวิชาการ ประกอบด้วย ประธานสภาวิชาการและกรรมการสภาวิชาการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

ให้สภาวิชาการแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาวิชาการ โดยแนะนำของอธิการบดี

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาวิชาการและกรรมการสภาวิชาการ ตลอดจนการประชุมสภาวิชาการให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๑ สภาวิชาการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) เสนอแนะการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงต่อสภามหาวิทยาลัย

(๒) เสนอความเห็นและให้คำปรึกษาด้านวิชาการแก่สภามหาวิทยาลัย

(๓) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการเปิดสอน การรวม และการยกเลิกสาขาวิชาของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย

(๔) ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของคณาจารย์ ผู้ชำนาญการ และผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อการพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง

(๕) เสนอแนะนโยบายการวิจัยและส่งเสริมการวิจัย

(๖) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการหรือบุคคลเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาการ

๘.๒.๖ กำหนดให้มีสภาคณาจารย์และข้าราชการและมีอำนาจหน้าที่

(ร่างมาตรา ๒๒ – ร่างมาตรา ๒๓)

มาตรา ๒๒ ให้มหาวิทยาลัยมีสภาคณาจารย์และข้าราชการ ประกอบด้วยประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำ และข้าราชการของมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ตามวรรคหนึ่ง ตลอดจนการประชุมของสภาคณาจารย์และข้าราชการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๓ สภาคณาจารย์และข้าราชการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ให้คำปรึกษาและขอแนะนำในกิจการของมหาวิทยาลัยและการพัฒนา มหาวิทยาลัยต่ออธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัย

(๒) หาแนวทางร่วมกันเพื่อส่งเสริมการปฏิบัติงานในหน้าที่ จรรยาบรรณวิชาชีพ และการพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์และข้าราชการ

(๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

๘.๒.๗ กำหนดให้อธิการบดี เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดรับผิดชอบ การบริหารงานของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๔)

มาตรา ๒๔ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยและจะให้มีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

๘.๒.๘ อำนาจหน้าที่ของอธิการบดี (ร่างมาตรา ๓๐)

มาตรา ๓๐ อธิการบดีมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบและข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) ควบคุมดูแลบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบและข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย

(๓) จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัย และปฏิบัติตามนโยบายและแผนงาน รวมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๔) รักษาระเบียบวินัย จรรยาบรรณ และมารยาทแห่งวิชาชีพของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

(๕) เป็นผู้แทนมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป

(๖) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย

(๗) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการวิทยาลัย รองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าคณะ และอาจารย์พิเศษ

(๘) ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของสภาวิชาการ สภาคณาจารย์และ ข้าราชการ และส่งเสริมกิจการนักศึกษา

(๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัย หรือตามที่ สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

๘.๒.๙ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจาก ตำแหน่งของอธิการบดี (ร่างมาตรา ๒๕)

มาตรา ๒๕ อธิการบดีนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของ สภามหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๗

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาอธิการบดี ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๗

(๔) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากไม่ผ่านการประเมินผลการ ปฏิบัติหน้าที่ตามหลักเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามมาตรา ๒๖

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

รองอธิการบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้มี คุณสมบัติตามมาตรา ๒๘

ผู้ช่วยอธิการบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๘

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

๘.๒.๑๐ การประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดี (ร่างมาตรา ๒๖)

มาตรา ๒๖ ให้สภามหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของ อธิการบดี เมื่อครบสองปีนับแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

การประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับ ของมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาผลการประเมินผลตามวรรคสอง และถ้าสภามหาวิทยาลัยมีมติให้พ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ให้อธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง

๘.๒.๑๑ คุณสมบัติของอธิการบดี รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดี

(ร่างมาตรา ๒๗ – ร่างมาตรา ๒๙)

มาตรา ๒๗ อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาหรือองค์การวิชาชีพชั้นสูงที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรองไม่น้อยกว่าสี่ปี

(๒) ได้รับความรู้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่น หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี

(๓) ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๘ รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี ต้องสำเร็จการศึกษาปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

รองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี อาจแต่งตั้งจากบุคคลที่มีได้เป็นคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยก็ได้ แต่ต้องมีจำนวนไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคนให้รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีหรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๗ เป็นผู้รักษาราชการแทน

๘.๒.๑๒ กำหนดให้คณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะ

(ร่างมาตรา ๓๑)

มาตรา ๓๑ ในคณะหนึ่ง ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะ และจะให้ มีรองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อทำหน้าที่ตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้

คณบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากบุคคลที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๒

รองคณบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๒

รองคณบดี อาจแต่งตั้งจากบุคคลที่มีได้เป็นคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยก็ได้ แต่ต้องมีจำนวนไม่เกินหนึ่งในสี่ของจำนวนรองคณบดีที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

คณบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้ และให้นำความในมาตรา ๒๕ ววรรคสี่ มาใช้บังคับแก่การพ้นจากตำแหน่งคณบดีก่อนครบวาระโดยอนุโลม

เมื่อคณบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

ให้นำมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับแก่การรักษาราชการแทนคณบดีโดยอนุโลม

๘.๒.๑๓ คุณสมบัติของคณบดีและรองคณบดี (ร่างมาตรา ๓๒)

มาตรา ๓๒ คณบดีและรองคณบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และมีประสบการณ์ด้านการสอนในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรองไม่น้อยกว่าสองปี

(๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และมีประสบการณ์ด้านการสอนในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรองไม่น้อยกว่าสี่ปี

(๓) ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง คณบดีและรองคณบดีต้องมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๒.๑๔ กำหนดให้มีคณะกรรมการประจำคณะและมีอำนาจหน้าที่ (ร่างมาตรา ๓๓ –

ร่างมาตรา ๓๔)

มาตรา ๓๓ ในคณะหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วย คณบดีเป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่ง

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๔ คณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) วางนโยบายและแผนงานของคณะให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย
- (๒) พิจารณาหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับคณะเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๓) พิจารณาวางระเบียบ และออกข้อบังคับภายในคณะตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมายหรือเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๔) พิจารณาการดำรงตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำในคณะเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๕) จัดการวัดผล ประเมินผล และควบคุมมาตรฐานการศึกษาของคณะ
- (๖) ส่งเสริมงานวิจัย งานบริการวิชาการแก่สังคม และงานทะนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม
- (๗) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นแก่คณบดี
- (๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของคณะหรือตามที่อธิการบดีมอบหมาย
- (๙) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือบุคคลเพื่อดำเนินการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประจำคณะ

๔.๒.๑๕ กำหนดให้มีผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ (ร่างมาตรา ๓๕)

มาตรา ๓๕ ในแต่ละสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และจะให้มีรองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ คนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะมอบหมายก็ได้

การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งของผู้ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว และการรักษาราชการแทนให้นำความในมาตรา ๓๑ วรรคสอง วรรคสาม วรรคห้า วรรคหก และวรรคเจ็ด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คุณสมบัติของผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัยหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๒.๑๖ กำหนดให้มีคณะกรรมการประจำสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ (ร่างมาตรา ๓๖)

มาตรา ๓๖ ในแต่ละสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีคณะกรรมการประจำสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณี คณะหนึ่ง

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนอำนาจหน้าที่ และการประชุมของคณะกรรมการประจำสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และการจัดระบบบริหารงานในสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๒.๑๗ กำหนดให้มีหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา (ร่างมาตรา ๓๗)

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชาหรือแบ่งหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาในคณะ ให้มีหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของภาควิชา หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา และจะให้ มีรองหัวหน้าภาควิชาหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชามอบหมายก็ได้

หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว ให้แต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย ซึ่งได้ทำการสอนในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองไม่น้อยกว่าสามปี

การแต่งตั้งหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดี

หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

เมื่อหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาพ้นจากตำแหน่ง ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งด้วย

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้อธิการบดีมีอำนาจแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนได้

๘.๒.๑๘ วิธีการสรรหาคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา และการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน (ร่างมาตรา ๓๘ – ร่างมาตรา ๔๑)

มาตรา ๓๘ วิธีการสรรหาคณบดีเพื่อแต่งตั้งเป็น คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๙ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา รองหัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าและรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง จะรักษาราชการแทนตำแหน่งดังกล่าวได้อีกเพียงหนึ่งตำแหน่ง แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

มาตรา ๔๐ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการในคณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และภาควิชา หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา อำนาจในการสั่งการอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นที่อธิการบดีจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามในเรื่องการมอบอำนาจไว้ อธิการบดีจะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีเฉพาะในราชการของส่วนราชการนั้นก็มิได้ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด

การมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๑ ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนตามมาตรา ๔๐ หรือผู้รักษาราชการแทนตามมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๗ มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษาราชการแทน ทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่างที่รักษาราชการแทนด้วยแล้วแต่กรณี

๘.๓ ตำแหน่งทางวิชาการ (ร่างหมวด ๓)

๘.๓.๑ คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้ง และถอดถอน (ร่างมาตรา ๔๒ – ร่างมาตรา ๔๖)

มาตรา ๔๒ คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

ศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๔๓ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้ที่มีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๔ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษและพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาวิชาที่ศาสตราจารย์นั้นเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๕ สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสม และมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย เป็นรองศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้โดยคำแนะนำของอธิการบดี

อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์พิเศษได้โดยคำแนะนำของคณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๖ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ มีสิทธิใช้ตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ แล้วแต่กรณี เป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

การใช้คำนำหน้านามตามวรรคหนึ่งให้ใช้อักษรย่อ ดังนี้

ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	ศ.
ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	ศ. (พิเศษ)
ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	ใช้อักษรย่อ	ศ. (เกียรติคุณ)
รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	รศ.
รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	รศ. (พิเศษ)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	ผศ.
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	ผศ. (พิเศษ)

๘.๔ ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ (ร่างหมวด ๔)

๘.๔.๑ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ (ร่างมาตรา ๔๗ – ร่างมาตรา ๕๔)

มาตรา ๔๗ ปริญญามีสามชั้น คือ

ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ	ด.
ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ	ม.
ปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต	ใช้อักษรย่อ	บ.

มาตรา ๔๘ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๙ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองก็ได้

มาตรา ๕๐ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตรสำหรับสาขาวิชาใดก็ได้ ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลังได้รับปริญญาโทหรือเทียบเท่าแล้ว

(๒) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลังได้รับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าแล้ว

(๓) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งก่อนถึงชั้นได้รับปริญญาตรี

(๔) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

มาตรา ๕๑ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภามหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิและคุณธรรมสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำหรือผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย ในขณะที่ดำรงตำแหน่งนั้นมิได้

ชั้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๒ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเสมียนวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งผู้บริหาร หรือครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ เสมียนวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครูวิทยฐานะ เสมียนวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๓ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการของมหาวิทยาลัยได้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

การใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ตามวรรคหนึ่งเพื่อการค้า หรือการใช้
สิ่งดังกล่าว ที่มีใช้เพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับอนุญาต
เป็นหนังสือจากมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๔ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่อง
แต่งกายของนักศึกษา โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๔.๕ บทกำหนดโทษ (ร่างหมวด ๕)

๔.๕.๑ บทกำหนดโทษ (ร่างมาตรา ๕๕ – ร่างมาตรา ๕๖)

มาตรา ๕๕ ผู้ใดใช้ครุยวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ ครุยประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ
เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาหรือสิ่งใดที่เลียนแบบสิ่งดังกล่าว โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้
หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต
อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือมีตำแหน่งใดในมหาวิทยาลัย โดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำเพื่อให้
บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะหรือตำแหน่งเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
หกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือ
ส่วนราชการของมหาวิทยาลัยไม่ว่าจะเป็นสีใด หรือทำด้วยวิธีใด ๆ

(๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ

(๓) ใช้ หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือ
ส่วนราชการของมหาวิทยาลัยที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ โดยฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วย ให้ลงโทษตาม (๒)
แต่กระหนงดียว

ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอมความได้

๔. บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๕๗ – ร่างมาตรา ๖๒)

มาตรา ๕๗ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ รายได้ หนี้ สิทธิ ภาระ
ผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา วิทยาลัยเกษตรและ
เทคโนโลยีนครราชสีมา และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา สำนักงานปลัดกระทรวง
กระทรวงสาธารณสุข มาเป็นของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ข้าราชการซึ่งโอนไปตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา โดยในระยะเริ่มแรกให้ข้าราชการดังกล่าวยังคงดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือน ตลอดจนได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดิมต่อไป จนกว่าจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

ให้ลูกจ้างตามสัญญาจ้างของวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี นครราชสีมา และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข ที่ปฏิบัติงานอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โอนมาเป็นลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะครบกำหนดสัญญาจ้าง

มาตรา ๕๘ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวของวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครราชสีมา และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแบ่งส่วนราชการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๙ ในระหว่างที่ยังมิได้มีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา เป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา อธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครราชสีมา ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพตากใบ ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครราชสีมา ประธานกรรมการอิสลามจังหวัดนครราชสีมา เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งตามคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษาจำนวนเก้าคน โดยแต่งตั้งจากบุคคลในภาคใดไม่น้อยกว่าห้าคนเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย และให้สภามหาวิทยาลัยเลือกผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นกรรมการและเลขานุการสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ จนกว่าจะมีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๐ ให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์ ของสถานศึกษาตามมาตรา ๕๗ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีฐานะเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์ ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษของสถานศึกษาตามมาตรา ๕๗ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับเป็นอาจารย์พิเศษต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ จนครบกำหนดเวลาที่ได้รับแต่งตั้ง

มาตรา ๖๑ ให้วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นราธิวาส สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข เป็นหน่วยงานของมหาวิทยาลัยไปพลางก่อน จนกว่าจะมีกฎกระทรวงจัดตั้ง รวม หรือยุบเลิกหน่วยงานนั้น ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้สภามหาวิทยาลัยประเมินหน่วยงานตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัย เห็นว่า ควรรวม หรือยุบเลิกหน่วยงานใด ให้ดำเนินการออกกฎกระทรวงให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๒ ในระหว่างที่ยังมิได้ออกระเบียบ ประกาศ ข้อกำหนด ข้อบังคับ หรือ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามพระราชบัญญัตินี้ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎทรวง ประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ระเบียบ ข้อบังคับ เฉพาะที่เกี่ยวกับวิทยาลัยเทคนิค นราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ และประกาศ กระทรวงสาธารณสุขเฉพาะที่เกี่ยวกับวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นราธิวาส ที่ใช้อยู่ในวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

การดำเนินการออกระเบียบ ประกาศ ข้อกำหนด ข้อบังคับ หรือการกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ประเด็นสำคัญ

จากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ.

๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนใหญ่เห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติ และได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ โดยมีสาระสำคัญ สรุปได้ดังนี้

โดยที่มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติให้สถานศึกษาของรัฐ ที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล เพื่อให้ดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา การเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. เป็นการรวมสถานศึกษาบางแห่งที่ตั้งอยู่ในท้องที่จังหวัดนราธิวาส มาจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ที่มีวัตถุประสงค์ในการสร้างองค์ความรู้และการมีส่วนร่วมกับสังคม โดยยึดหลักจริยธรรมทางวิชาการ และหลักในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน ตลอดจนการขยายโอกาสทางการศึกษาศาสนาในระดับอุดมศึกษา

ข้อสังเกต

๑. เนื่องจากมีการยึดถือเป็นแนวปฏิบัติในการจะขออัญเชิญพระนามหรือพระอิสริยยศที่เกี่ยวข้องกับพระมหากษัตริย์หรือพระราชวงศ์มาใช้จะต้องขอพระราชทานพระราชาอนุญาตก่อนเพราะพระนามหรือพระอิสริยยศนั้น หมายถึงสกุลยศของพระราชวงศ์ที่ถือกำเนิดมาว่ามียศทางขัตติยราชสกุลชั้นใด ดังนั้น จึงตั้งประเด็นข้อสังเกต การกำหนดชื่อร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. ... ซึ่งคำท้ายของร่างพระราชบัญญัตินี้ตั้งกล่าวคือคำว่า **“ราชนครินทร์”** เกี่ยวเนื่องกับพระนามของพระราชวงศ์ ได้มีการขอพระราชทานพระราชาอนุญาตแล้วหรือไม่อย่างไร

๒. ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ เพื่อให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันทางวิชาการที่ให้ความชำนาญในการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพและวิชาชีพชั้นสูง เพื่อให้ระบบการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีคุณภาพและมาตรฐาน ขอเสนอความเห็นว่าการแยกสถาบันการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยกับระดับอาชีวศึกษาออกจากกัน รวมทั้งภาครัฐจะต้องให้ความสำคัญสนับสนุนด้านงบประมาณในการส่งเสริมการให้ทุนการศึกษา

๓. มีมาตรการอย่างไรบ้างที่จะเป็นหลักประกันความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของบุคลากรและทรัพย์สินทั้งหลายของมหาวิทยาลัย เนื่องจากจังหวัดนราธิวาสและจังหวัดที่ใกล้เคียงนั้นเป็นพื้นที่ติดต่อกับแนวเขตบริเวณชายแดนภายใต้ ปัญหาส่วนใหญ่มีความเกี่ยวเนื่องกับความมั่นคงของชาติซึ่งอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยได้

๑.๑ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง

มติที่ประชุม ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์

๒. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา

๒.๑ ประเด็นที่มีการอภิปรายและได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง

ประเด็นที่ ๑ ในมาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข แต่มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็นได้อภิปรายถึงเหตุผลให้แก้ไขความในวรรคหนึ่งของร่างมาตรา ๔

เนื่องจากไม่เห็นด้วยที่จะให้มีการรวมสถาบันในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา คือ วิทยาลัยนราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาสและวิทยาลัยการอาชีพตากใบ ทั้งนี้ เพื่อให้จังหวัดนราธิวาสมีระบบทางการศึกษาทั้งในระดับการเรียนการสอนหลักสูตรอาชีวศึกษา และหลักสูตรอุดมศึกษาควบคู่กันไป

คณะกรรมการชี้แจงว่า

เหตุผลที่ให้มีการรวมสถาบันในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา คือ วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ มาจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ เป็นการเหมาะสมแล้ว ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่มุ่งเน้นในการที่จะปฏิรูปทางการศึกษาอย่างเป็นระบบโดยจัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคลประกอบกับได้มีการทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับในเรื่องดังกล่าวนี้ซึ่งผลจากการศึกษา พบว่าการรวมกลุ่มวิทยาเขตดังกล่าวเพื่อจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัย ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่ง การดำเนินงานในลักษณะการพัฒนาระบบการสอนในระดับอาชีวศึกษาไปสู่ระดับอุดมศึกษา เพื่อเป็นการเปิดโอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนผู้สำเร็จหลักสูตรอาชีวศึกษาได้พัฒนาความรู้ในสาขาวิชาชีพ โดยสามารถศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาต่อไป

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับคณะกรรมการเสียงข้างมาก

ประเด็นที่ ๒ ร่างหมวด ๑ บททั่วไป เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ในร่างมาตรา ๖

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้อภิปรายตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับถ้อยคำ คำว่า “ศิลปวัฒนธรรม” เนื่องจากถ้อยคำนี้ได้ปรากฏอยู่ในกฎหมายหลายฉบับจะใช้ถ้อย คำว่า “ศิลปวัฒนธรรม” ซึ่งเป็นการใช้ถ้อยคำที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาไทย ดังนั้น จึงเห็นว่าควรจะได้มีการแก้ไขถ้อยคำดังกล่าว ให้ถูกต้องในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ปรากฏในร่างมาตราอื่น ๆ ด้วย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการและที่แก้ไขใหม่ในที่ประชุม

ประเด็นที่ ๓ ร่างหมวด ๒ การดำเนินการเกี่ยวกับให้มีสภามหาวิทยาลัยในร่างมาตรา ๑๔

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้อภิปรายเกี่ยวกับถ้อยคำ ในร่างมาตรา ๑๔ (๒) และมาตรา ๑๔ วรรคสี่ ที่คณะกรรมการได้แก้ไข โดยเพิ่มเติมคำว่า “ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” เห็นว่าไม่มีความชัดเจนในถ้อยคำ ซึ่งอาจตีความหมายไปได้หลายทาง ฉะนั้นเพื่อให้เกิดความชัดเจน ควรใช้เป็นถ้อยคำ คำว่า “**ผู้บริหารซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**” และคณะกรรมการได้แก้ไข ตามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการและที่แก้ไขใหม่ในที่ประชุม

ประเด็นที่ ๔ ร่างมาตรา ๑๙ เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาชุมชนในท้องถิ่น

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายตั้งข้อสังเกต เกี่ยวกับถ้อยคำในร่างมาตรา ๑๖ (๙/๑) ว่า “ส่งเสริมการศึกษาชุมชนในท้องถิ่น” ไม่สอดคล้องกับความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ ที่ใช้ถ้อยคำว่า “ส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น” ซึ่งไม่เป็นไปในรูปแบบเดียวกัน ฉะนั้น เพื่อให้เป็นรูปแบบเดียวกัน จึงเห็นควรเพิ่มเติม คำว่า “ของ” ในประโยคที่ขาดหายไป คณะกรรมการได้แก้ไข ตามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการและที่แก้ไขใหม่ในที่ประชุม

๒.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ.

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒**ไม่มีการแก้ไข****มาตรา ๓****ไม่มีการแก้ไข****มาตรา ๔****ไม่มีการแก้ไข****มาตรา ๕****ไม่มีการแก้ไข****หมวด ๑ บททั่วไป****ไม่มีการแก้ไข****มาตรา ๖****มีการแก้ไข****คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้**

“มาตรา ๖ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันทางวิชาการที่ให้ความรู้และความชำนาญในการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพและวิชาชีพชั้นสูง มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การศึกษาและส่งเสริมงานวิจัยในต่างประเทศเพื่อสร้างองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญหาเพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีดุลยภาพ มีส่วนร่วมกับสังคมในการทะนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม การกีฬา สืบสานและสร้างเสริมภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยยึดหลักจริยธรรมทางวิชาการ และหลักในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน ตลอดจนการขยายโอกาสทางการศึกษาศาสนาในระดับอุดมศึกษา”

ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ตั้งข้อสังเกต เกี่ยวกับตัวสะกด คำว่า “ศิลปวัฒนธรรม” ซึ่งที่ถูกต้องควรสะกดว่า **“ศิลปะวัฒนธรรม”** ที่ประชุมเห็นด้วยกับข้อสังเกตดังกล่าว และให้แก้ตัวสะกดให้ถูกต้องทุกมาตราที่ปรากฏคำว่า “ศิลปวัฒนธรรม”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการการแก้ไขใหม่ที่ประชุม เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันทางวิชาการที่ให้ความรู้และความชำนาญในการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพและวิชาชีพชั้นสูง มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การศึกษาและส่งเสริมงานวิจัยในต่างประเทศเพื่อสร้างองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญหาเพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีดุลยภาพ มีส่วนร่วมกับสังคมในการทะนุบำรุง **ศิลปะวัฒนธรรม** การกีฬา สืบสานและสร้างเสริมภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยยึดหลักจริยธรรมทางวิชาการ และหลักในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน ตลอดจนการขยายโอกาสทางการศึกษาศาสนาในระดับอุดมศึกษา”

มาตรา ๗**มีการแก้ไข****คณะกรรมการการศึกษาแก้ไข ดังนี้**

“มาตรา ๗ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ ให้กำหนดภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัยดังต่อไปนี้

(๑) ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถทางวิชาการและทักษะในวิชาชีพ รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความใฝ่เรียนรู้

(๒) จัดการศึกษา วิจัย ส่งเสริมและให้บริการทางวิชาการที่บูรณาการการศึกษา กับ ศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และการกีฬา โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับกลุ่มประชาชนทั่วไป เพื่อพัฒนาสู่สากล

(๓) จัดการศึกษาทางด้านวิชาชีพทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา

(๔) สร้างหรือพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง และนำความรู้นั้นไปใช้เพื่อประโยชน์ ในการพัฒนาประเทศและภูมิภาคใกล้เคียง โดยเน้นการวิจัย การประยุกต์และบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ากับเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมให้เข้มแข็ง มีสันติสุขและยั่งยืน

(๕) ส่งเสริม ประยุกต์ และพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง

(๖) ให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพ ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ เพื่อพัฒนาศักยภาพในการผลิตและบริการชุมชน สังคม และประเทศ ตลอดจนการชี้แนะทางเลือกที่ดีแก่ชุมชนและสังคม

(๗) ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาและนันทนาการ

(๘) ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางการศึกษา การวิจัย และการบริการกับสถาบันและหน่วยงานอื่น ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๙) จัดการศึกษา โดยเน้นประชาชนในภูมิภาคที่ตั้งของมหาวิทยาลัยและประเทศ ใกล้เคียงเป็นสำคัญ

(๑๐) ร่วมพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการจัดการศึกษาและฝึกอบรมที่ตอบสนอง ความต้องการและเสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนให้เข้มแข็ง เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ ศิลปวิทยาเพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน

(๑๑) จัดให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ชุมชน และให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและบริหารจัดการ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการและที่แก้ไขใหม่ในที่ประชุมที่ให้แก้ตัวสะกดคำว่า “ศิลปวัฒนธรรม” เป็น “ศิลปะวัฒนธรรม” เป็นดังนี้

“มาตรา ๗ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ ให้กำหนดภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัยดังต่อไปนี้

- (๑) ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถทางวิชาการและทักษะในวิชาชีพ รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความใฝ่เรียนรู้
- (๒) จัดการศึกษา วิจัย ส่งเสริมและให้บริการทางวิชาการที่บูรณาการการศึกษากับศาสนา ศิลปะวัฒนธรรม และการกีฬา โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับกลุ่มประชาชนทั่วไป เพื่อพัฒนาสู่สากล
- (๓) จัดการศึกษาทางด้านวิชาชีพทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา
- (๔) สร้างหรือพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง และนำความรู้นั้นไปใช้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาประเทศและภูมิภาคใกล้เคียง โดยเน้นการวิจัย การประยุกต์และบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ากับเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมให้เข้มแข็ง มีสันติสุขและยั่งยืน
- (๕) ส่งเสริม ประยุกต์ และพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง
- (๖) ให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพ ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์เพื่อพัฒนาศักยภาพในการผลิตและบริการชุมชน สังคม และประเทศ ตลอดจนการชี้แนะทางเลือกที่ดีแก่ชุมชนและสังคม
- (๗) ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาและนันทนาการ
- (๘) ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางการศึกษา การวิจัย และการบริการกับสถาบันและหน่วยงานอื่น ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- (๙) จัดการศึกษา โดยเน้นประชาชนในภูมิภาคที่ตั้งของมหาวิทยาลัยและประเทศใกล้เคียงเป็นสำคัญ
- (๑๐) ร่วมพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการจัดการศึกษาและฝึกอบรมที่ตอบสนองความต้องการและเสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนให้เข้มแข็ง เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยาเพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน
- (๑๑) จัดให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ชุมชนและให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและบริหารจัดการ”

มาตรา ๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๒ การดำเนินการ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๔ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี ๓๕๕ ประธาน

สภาคณาจารย์และข้าราชการ และผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส จำนวนสองคน

(๒/๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่ง รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำของ มหาวิทยาลัย และมีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งตาม(๒/๑)

(๔) ศรัทธาจารย์ ศาสนิกชนที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยตำแหน่งใน พ.ร.บ.ศรัทธาจารย์ ศาสนิกชนที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ

(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบสองคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่ง ซึ่งมีใช้กรรมการสภามหาวิทยาลัย เป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย โดยคำแนะนำของอธิการบดี

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่ง เป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย เมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๒/๑) (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย”

ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ตั้งข้อสังเกตคำว่า “ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ในมาตรา ๑๔ (๒) และมาตรา ๑๔ วรรคสี่ ซึ่งไม่มีความชัดเจนในถ้อยคำ ทำให้ตีความหมายได้หลายทาง ดังนั้น เพื่อให้มีความชัดเจน จึงควรใช้ คำว่า

“ผู้บริหารซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ซึ่งที่ประชุมเห็นด้วยกับข้อสังเกตดังกล่าว

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการและที่แก้ไขใหม่ในที่ประชุม เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๔ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี ผู้ส่ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และผู้บริหารซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสจำนวนสองคน

(๒/๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย และมีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๒/๑)

(๔) ศรัทธศาสตร์ ศักยภาพ วิชาชีพระดับจังหวัด ระดับอำเภอ ระดับตำบล ซึ่งต้องรัฐวิสาหกิจ แต่งตั้งโดยตำแหน่งในท้องถิ่นระดับตำบล ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด

(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบสองคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่ง ซึ่งมีใช้กรรมการสภามหาวิทยาลัยเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย โดยคำแนะนำของอธิการบดี

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่ง เป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย เมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัย **ผู้บริหารซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๒/๑)

(๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย”

มาตรา ๑๕**มีการแก้ไข****คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้**

“มาตรา ๑๕ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๒/๑) (๓) (๕) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรืออาจได้รับแต่งตั้ง หรือได้รับเลือกใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๒/๑) (๓) (๕) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ดาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย

ประเภทนั้น

(๔) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๕) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่

หรือหย่อนความสามารถ

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

การพ้นจากตำแหน่งตาม (๕) ต้องเป็นไปตามมติสองในสามของจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยว่างลง ไม่ว่าจะด้วยเหตุใดและยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๒/๑) (๓) (๕) หรือ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระและได้มีการดำเนินการให้ผู้ใดดำรงตำแหน่งแทนแล้วให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยใหม่ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่ง ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยใหม่แล้ว

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๖**มีการแก้ไข****คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้**

“มาตรา ๑๖ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) วางนโยบายและแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) วางระเบียบ ออกข้อบังคับและประกาศของมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย และอาจมอบหมายให้ส่วนราชการใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้วางระเบียบออกข้อบังคับและประกาศสำหรับส่วนราชการนั้นก็ได้

(๓) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนราชการของมหาวิทยาลัย ตามมาตรา ๘ รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการของส่วนราชการดังกล่าว

(๓/๑) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

(๓/๒) อนุมัติการรับสถานศึกษาชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยหรือยกเลิกการสมทบ

(๔) อนุมัติให้ปริญญา ปรัชญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร รวมทั้งอนุมัติการให้ปริญญากิตติมศักดิ์

(๕) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง และพิจารณา ถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๔ (๕) อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๖) แต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

(๗) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ และหัวหน้าส่วนราชการ ตามมาตรา ๘

(๗/๑) กำกับมาตรฐานการศึกษา และประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา

(๘) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยและอธิการบดี

(๙) วางระเบียบและออกข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารงาน การเงิน การจัดหา รายได้ และผลประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๙/๑) วางระเบียบและออกข้อบังคับเกี่ยวกับการระดมทุนและทรัพยากร ส่งเสริมการจัดตั้ง และการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการศึกษาชุมชนในท้องถิ่น

(๑๐) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

(๑๐/๑) พิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและตามที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษามอบหมาย

(๑๑) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็น ในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

(๑๒) พิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยตามที่อธิการบดีเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยได้

(๑๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ”

ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ตั้งข้อสังเกต คำว่า **“ส่งเสริมการศึกษาชุมชนในท้องถิ่น”** กับคำว่า **“ส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น”** ในมาตรา ๑๖ (๙/๑) มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ (๑) (๓/๑) ว่าไม่เป็นรูปแบบเดียวกัน ดังนั้น เพื่อให้เป็นรูปแบบเดียวกันจึงควรใช้คำว่า **“ส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น”** โดยเพิ่มเติมคำว่า **“ของ”** ในทุกประโยคที่ขาดหายไป ซึ่งที่ประชุมเห็นด้วยกับข้อสังเกตดังกล่าว

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการและที่แก้ไขใหม่ในที่ประชุม เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๖ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยอำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) วางนโยบายและแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) วางระเบียบ ออกข้อบังคับและประกาศของมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย และอาจมอบหมายให้ส่วนราชการใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้วางระเบียบออกข้อบังคับและประกาศสำหรับส่วนราชการนั้นก็ได้

(๓) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนราชการของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๘ รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการของส่วนราชการดังกล่าว

(๓/๑) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่ คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

(๓/๒) อนุมัติการรับสถานศึกษาชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยหรือยกเลิกการสมทบ

(๔) อนุมัติให้ปริญญา *ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต* ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร รวมทั้งอนุมัติการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์

(๕) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และพิจารณาถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๔ (๕) อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๖) แต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

(๗) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ และหัวหน้า ส่วนราชการตามมาตรา ๘

(๗/๑) กำกับมาตรฐานการศึกษา และประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา

(๘) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยและอธิการบดี

(๙) วางระเบียบและออกข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารงาน การเงิน การจัดการรายได้ และผลประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๙/๑) วางระเบียบและออกข้อบังคับเกี่ยวกับการระดมทุนและทรัพยากร ส่งเสริมการจัดตั้ง และการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น

(๑๐) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

(๑๐/๑) พิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและตามที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษามอบหมาย

(๑๑) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

(๑๒) พิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยตามที่อธิการบดีเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยได้

(๑๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้รับบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ”

มาตรา ๑๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๘

คณะกรรมการการไม่มีการแก้ไข แต่โดยที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้มีมติให้แก้ไข คำว่า “ส่งเสริมการศึกษาชุมชนในท้องถิ่น” เป็น “ส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น” ตามที่มีมติในมาตรา ๑๖ ดังนั้น ความในมาตรา ๑๘ เป็นดังนี้

มาตรา ๑๘ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น ประกอบด้วย

(๑) ประธานซึ่งเลือกจากผู้ทรงคุณวุฒิ

(๒) กรรมการจากผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรเอกชน และ

คณาจารย์

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานและกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่นให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่นแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น โดยคำแนะนำของอธิการบดี

มาตรา ๑๙**มีการแก้ไข****คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้**

“มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เสนอนโยบาย แผน และเป้าหมายการดำเนินการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่นให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ ต่อสภามหาวิทยาลัย

(๒) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่มหาวิทยาลัยในการจัดการศึกษา การพัฒนาชุมชน เพื่อสนองต่อความต้องการและเสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนให้เข้มแข็ง

(๓) ประสาน ส่งเสริมความร่วมมือและช่วยเหลือระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชน และองค์กรทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

(๓/๑) ระดมทุนและทรัพยากร และบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น

(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการและที่แก้ไขใหม่ในที่ประชุมที่ให้แก้ไขคำว่า “ส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น” เป็น “ส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น” ตามที่มีมติในมาตรา ๑๖ ดังนั้น ความในมาตรา ๑๙ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เสนอนโยบาย แผน และเป้าหมายการดำเนินการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่นให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ ต่อสภามหาวิทยาลัย

(๒) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่มหาวิทยาลัยในการจัดการศึกษา การพัฒนาชุมชน เพื่อสนองต่อความต้องการและเสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนให้เข้มแข็ง

(๓) ประสาน ส่งเสริมความร่วมมือและช่วยเหลือระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชนและองค์กรทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

(๓/๑) ระดมทุนและทรัพยากร และบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น

(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย”

มาตรา ๒๐

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๒๐ ให้มีสภาวิชาการ ประกอบด้วยประธานสภาวิชาการและกรรมการสภาวิชาการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

ให้สภาวิชาการแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาวิชาการ โดยคำแนะนำของอธิการบดี

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาวิชาการและกรรมการสภาวิชาการ ตลอดจนการประชุมสภาวิชาการให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๗

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๒๗ อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาหรือองค์กรวิชาชีพชั้นสูงที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง ไม่น้อยกว่าสี่ปี

(๑/๑) ได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่น หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่ง ศาสตราจารย์พิเศษหรือศาสตราจารย์ นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

<u>มาตรา ๒๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๐</u>	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๑ **ไม่มีการแก้ไข**

หมวด ๓ ตำแหน่งทางวิชาการ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๔๒ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๔๓ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๔๓/๑ **คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่**

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๔๓/๑ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษ และพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ ในสาขาวิชาที่ศาสตราจารย์นั้นเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๔ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๔๕ **มีการแก้ไข**

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๔๕ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ มีสิทธิใช้ตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ แล้วแต่กรณี เป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

การใช้คำนำหน้านามตามวรรคหนึ่งให้ใช้อักษรย่อ ดังนี้

ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	ศ.
ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	ศ. (พิเศษ)
<u>ศาสตราจารย์เกียรติคุณ</u>	<u>ใช้อักษรย่อ</u>	<u>ศ. (เกียรติคุณ)</u>
รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	รศ.
รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	รศ. (พิเศษ)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	ผศ.
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	ผศ. (พิเศษ)

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

หมวด ๔ **ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ** **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๔๖ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๔๗ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๔๘ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๔๙ **มีการแก้ไข**

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๔๙ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มี**ประกาศนียบัตรคุณวุฒิ** ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตรสำหรับสาขาวิชาใดก็ได้ ดังนี้

(๑) **ประกาศนียบัตรคุณวุฒิบัณฑิต** ออกให้แก่**ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง**ภายหลังได้รับ**ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าแล้ว**

(๒) ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ออกให้แก่**ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง**ภายหลังได้รับ**ปริญญาโทหรือเทียบเท่าแล้ว**

(๓) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่**ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง**ภายหลังได้รับ**ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าแล้ว**

(๔) อนุปริญญา ออกให้แก่**ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง**ก่อนถึงขั้นได้รับ**ปริญญาตรี**

(๕) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่**ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา**”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๕๐ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๕๑ **มีการแก้ไข**

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๕๑ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มี**ครุวิทยฐานะหรือเชิษวิทยฐานะ**เป็นเครื่องหมายแสดง**วิทยฐานะ**ของ**ผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรคุณวุฒิ บัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร** และอาจกำหนดให้มี**ครุประจำตำแหน่ง**

นายกสภามหาวิทยาลัย ครุยุประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครุยุประจำตำแหน่งผู้บริหาร หรือครุยุประจำตำแหน่งคณาจารย์ก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครุยุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ และครุยุประจำตำแหน่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครุยุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ และครุยุประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๕๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๓

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๕ บทกำหนดโทษ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๔

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๕๔ ผู้ใดใช้ครุยุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ ครุยุประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาหรือสิ่งใดที่เลียนแบบสิ่งดังกล่าว โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา *ประกาศนียบัตรคุณวุฒิบัณฑิต* ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือมีตำแหน่งใดในมหาวิทยาลัย โดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะหรือตำแหน่งเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๕๕

ไม่มีการแก้ไข

บทเฉพาะกาล

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๖

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๕๖ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ รายได้ นี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี นครราชสีมา และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นราธิวาส สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข มาเป็นของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ข้าราชการซึ่งโอนไปตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา โดยในระยะเริ่มแรกให้ข้าราชการดังกล่าวยังคงดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือน ตลอดจนได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดิมต่อไปจนกว่าจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

ให้ลูกจ้างตามสัญญาจ้างของวิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นราธิวาส สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข ที่ปฏิบัติงานอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โอนมาเป็นลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะครบกำหนดสัญญาจ้าง

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการการ

มาตรา ๕๗

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๕๗ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวของวิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นราธิวาส สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแบ่งส่วนราชการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งตมวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่ง ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับพ้นจากตำแหน่งด้วย”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการการ

มาตรา ๕๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๙**มีการแก้ไข****คณะกรรมการการศึกษาฯ ดังนี้**

“มาตรา ๕๙ ให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์ของสถานศึกษาตามมาตรา ๕๖ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีฐานะเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์ ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษของสถานศึกษาตามมาตรา ๕๖ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นอาจารย์พิเศษต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ จนครบกำหนดเวลาที่ได้รับแต่งตั้ง”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๖๐**ไม่มีการแก้ไข****มาตรา ๖๑****ไม่มีการแก้ไข****๓. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม**

มติที่ประชุม ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาส

ราชนครินทร์ พ.ศ.

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแนวทางการจัดตั้ง สถาบันอุดมศึกษา ในเขต ๙^๑

จากข้อมูลสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ทางสังคม เศรษฐกิจ และ ข้อมูลสถานภาพ ปัจจุบันเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ทั้งที่เกี่ยวกับประชากร อัตราการเรียนต่อ จำนวน สถานศึกษาและนักศึกษาระดับอุดมศึกษา สรุปผลการวิเคราะห์ และข้อค้นพบเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขต ๙ ดังนี้

๑. เขต ๙ ภาคใต้ตอนล่างเป็นเขตที่มีสถาบันอุดมศึกษามากเป็นอันดับ ๔ ของประเทศ คือ มีจำนวน ๗๕ สถาบัน มีการกระจายตัวของสถาบันทั่วถึงในทุกจังหวัด แต่ความหนาแน่นในการกระจายแตกต่างกัน คือ สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดสงขลามีมากที่สุด จำนวน ๓๐ สถาบัน รองลงมาคือจังหวัดตรัง มีจำนวน ๑๓ สถาบัน ขณะที่จังหวัด สตูล พัทลุง และนราธิวาส มีเพียง ๒, ๖ และ ๗ สถาบันตามลำดับทั้งนี้เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนระดับปริญญาจำนวน ๒๑ สถาบัน และต่ำกว่าปริญญาจำนวน ๕๔ สถาบัน โดยจังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดที่มีสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญามากที่สุด คือ ๗ สถาบัน ส่วนจังหวัดที่ไม่มีสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา คือจังหวัดสตูล และจังหวัดที่มีสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาน้อย คือ มีจำนวน ๑-๒ สถาบัน ได้แก่ จังหวัดพัทลุง นราธิวาส และปัตตานี

๒. จำนวนสถาบันอุดมศึกษาทั้งระดับต่ำกว่าปริญญา และระดับปริญญา เมื่อเทียบกับจำนวนประชากรกลุ่มอายุ ๑๘-๒๔ ปี ในปี ๒๕๔๓ พบว่า มีอัตราเฉลี่ย โดยรวม ทั้งเขตการศึกษา ๙ คือ ๑: ๗,๑๗๐ คน โดยจังหวัดที่มีอัตราส่วนสูงกว่าค่าเฉลี่ย คือ มีอัตราส่วน ๑ สถาบันต่อประชากรกลุ่มอายุมากกว่า ๗,๑๗๐ คน ได้แก่ จังหวัดนราธิวาส ปัตตานี พัทลุง และสตูล แสดงถึงความหนาแน่นของประชากรกลุ่มอายุที่มีมากเมื่อเทียบกับจำนวนสถาบันที่มีอยู่ ส่วนจังหวัดที่เหลือนอกนั้น มีอัตราต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

๓. เมื่อเปรียบเทียบจำนวนสถาบันอุดมศึกษาในเขต ๙ กับอัตราการเรียนต่อของประชากร พบว่า ในปี ๒๕๔๒ มีอัตราการเรียนต่อโดยรวมทั้งเขต ๙ ร้อยละ ๖๓.๘ ในระดับที่ต่ำกว่าปริญญา ร้อยละ ๒๕.๓ ในระดับปริญญา โดยจังหวัดที่มีอัตราการเรียนต่อสูงกว่าค่าเฉลี่ย ได้แก่ จังหวัดยะลา ปัตตานี และสงขลา ซึ่งทั้ง ๓ จังหวัดมีจำนวนสถาบันอุดมศึกษามากที่สุดเช่นกัน ส่วนจังหวัดนราธิวาสมีอัตราการเรียนต่อต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ทั้งในระดับปริญญาและระดับต่ำกว่าปริญญา ซึ่งในจังหวัดนี้มีจำนวนสถาบันอุดมศึกษาค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นๆ ในเขตเดียวกัน โดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา มีเฉพาะวิทยาเขตสารสนเทศของมหาวิทยาลัย ๑ แห่งที่ยังไม่เปิดดำเนินการ และสถาบันเฉพาะทางได้แก่ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีอีก ๑ แห่ง รวมเป็น ๒ แห่ง

๔. หากเปรียบเทียบจำนวนสถาบันอุดมศึกษากับอัตราส่วนนักศึกษาอุดมศึกษาต่อประชากรกลุ่มอายุในเขต ๙ พบว่า ในปี ๒๕๔๓ อัตราส่วนนักศึกษาอุดมศึกษาต่อประชากรกลุ่มอายุ ๑๘ - ๒๔ ปี ของทั้งเขตเป็นร้อยละ ๑๓.๗ โดยจังหวัดที่มีอัตราส่วน ดังกล่าวต่ำกว่าค่าเฉลี่ยทั้งเขต ได้แก่ จังหวัดนราธิวาส สตูล ปัตตานี พัทลุง และตรัง โดยมีอัตราส่วนร้อยละ ๒.๔, ๓.๕, ๓.๙, ๔.๙ และ ๑๐.๔ ตามลำดับ โดยจังหวัดนราธิวาสมีอัตราส่วนต่ำที่สุด ซึ่งเมื่อพิจารณาจำนวนสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดนราธิวาสแล้ว พบว่า มีจำนวนน้อยเช่นกัน

จากข้อมูลดังกล่าวจึงอาจกล่าวได้ว่า จำนวนสถาบันอุดมศึกษาที่มีอยู่ในแต่ละจังหวัด ส่งผลต่ออัตราการเรียนต่อ และโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประชากรในจังหวัดนั้นๆ สำหรับในเขต ๙ โดยเฉพาะในจังหวัดนราธิวาส สตูล ปัตตานี พัทลุง และตรัง ประชากรกลุ่มอายุอุดมศึกษามีโอกาสได้รับการศึกษาระดับอุดมศึกษาในสัดส่วนที่น้อยมากเมื่อเทียบกับภูมิภาคอื่นของประเทศ แม้ว่าในภูมิภาคนี้จะมีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทั้งวิทยาเขตหาดใหญ่ และปัตตานี ที่ตั้งมานานกว่า ๓๐ ปี แต่การกระจายโอกาสทางการศึกษาของสถาบันดังกล่าว ยังจำกัดอยู่ในกลุ่มของคนในเขตเมืองเป็นส่วนใหญ่ ประชากรกว่าร้อยละ ๙๐ ในเขตนี้ซึ่งเป็นคนชนบท ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและการประมง จึงมีโอกาสเข้าศึกษาระดับอุดมศึกษาน้อยมาก ประกอบกับประชากรส่วนมากนับถือศาสนาอิสลาม ที่เคร่งครัดในศาสนาและขนบธรรมเนียมประเพณี นิยมให้บุตรหลานเรียนเน้นหนักด้านศาสนาตั้งแต่วัยเด็ก และบางส่วนไปศึกษาต่อประเทศใกล้เคียงได้แก่ มาเลเซีย สิงคโปร์ เป็นต้น

แนวทางการกระจายโอกาสของการศึกษาระดับอุดมศึกษาแก่ประชากรในเขตภาคใต้ตอนล่าง จึงควรพิจารณาประเด็นต่างๆ ดังนี้

๑. จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา โดยใช้หลักการหลอมรวมสถาบันวิทยาเขตของสถาบันที่มีอยู่เดิม โดยเฉพาะในจังหวัดที่ยังไม่มีสถาบันอุดมศึกษาหลัก มีอัตราการเรียนต่อต่ำ และมีประชากรกลุ่มอายุอุดมศึกษามาก รวมทั้งมีศักยภาพดึงดูดนักศึกษาจากเพื่อนบ้านใกล้เคียงได้มาก ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความสอดคล้อง เชื่อมโยง ความผสมกลมกลืนกับวิถีชีวิตของประชากรในภูมิภาคนี้ ที่ส่วนใหญ่เป็นชาวมุสลิมนับถือศาสนา อิสลามเป็นสำคัญ

๒. สาขาวิชา (Disciplines) ที่เปิดสอนควรคำนึงถึงบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของภูมิภาค รวมทั้งทิศทางการพัฒนาในอนาคต อาทิเช่น ควรเปิดสอน ในสาขาที่เกี่ยวกับอิสลามศึกษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร การประมง อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับผลผลิตในท้องถิ่น การบริหารธุรกิจ การบริการ การท่องเที่ยว ภาษา การติดต่อสื่อสาร การค้าระหว่างประเทศ เป็นต้น

๓. จัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่เป็นนานาชาติ มีคุณภาพและมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ เพื่อดึงดูดค่าจากประเทศใกล้เคียง เช่น มาเลเซีย สิงคโปร์ เป็นต้น ให้เข้ามาศึกษา อันจะทำให้ตัวป้อน (input) เข้ามีมากขึ้น ก่อให้เกิดความคึกคัก คุ่มค่า และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

๔. รูปแบบการบริหารจัดการควรเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เพื่อให้มีความอิสระ คล่องตัว ในการดำเนินงาน มีความยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยนแนวทางการดำเนินงาน การจัดหลักสูตร การเรียนการสอน ได้ตามความต้องการและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วทันการณ์

มหาวิทยาลัยของรัฐ วิสัยทัศน์เพื่อการปฏิรูป...

ระบบการศึกษาและทรัพยากรมนุษย์ในประเทศไทยนับเป็นจุดอ่อนที่สำคัญของการเพิ่มขีดความสามารถของประเทศในด้านการพัฒนาและการแข่งขันกับนานาชาติ ถึงแม้ว่าจะได้มีการกล่าวถึงความจำเป็นในการปฏิรูปการศึกษาตั้งแต่สมัยรัฐบาลนายกรัฐมนตรี ศาสตราจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ ซึ่งช่วยนำไปสู่ความพยายามขยายโอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนแต่ในอดีตที่ผ่านมา รัฐมิได้ให้การปฏิรูปทางการศึกษามีฐานะเป็นวาระแห่งชาติที่จะต้องดำเนินการอย่างจริงจังและเป็นระบบ ดังนั้น เมื่อโลกก้าวเข้าสู่ยุคภายหลังสงครามเย็น ที่การแข่งขันทางเศรษฐกิจและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นแนวโน้มหลัก การพัฒนาทางการศึกษาของไทย ซึ่งรวมถึงการอุดมศึกษาจึงอยู่ในฐานะที่ก้าวไม่เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลก และยากที่จะอยู่ในแนวหน้าของภูมิภาคได้ ภายใต้แรงกดดันจากโลกาภิวัตน์และการแข่งขันทางเศรษฐกิจ การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในหลายประเทศได้รับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก เป็นผลให้มหาวิทยาลัยในประเทศที่ขาดการปฏิรูปทางการศึกษาต้องอยู่ในฐานะที่ตกต่ำลงแม้ว่าจะได้มีการปรับปรุงในระดับหนึ่งแล้ว ช่องว่างระหว่างมหาวิทยาลัยได้ขยายกว้างมากขึ้นทั้งระดับภายในประเทศและระดับระหว่างประเทศ ปรากฏการณ์ดังกล่าวนี้เป็นที่ประจักษ์ชัดมากขึ้น ทั้งในระดับมหาวิทยาลัยต่อมหาวิทยาลัย และในระดับคณะต่อคณะมหาวิทยาลัยที่เคยมีชื่อเสียงสูงของประเทศอังกฤษอยู่ในฐานะที่ตกต่ำลงอย่างรวดเร็วเนื่องจากเศรษฐกิจมีความก้าวหน้าอย่างเชื่องช้า แต่ในขณะที่เดียวกันระบบอุดมศึกษาก็ขาดการปรับปรุงให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกด้วยจากรายงานการจัดอันดับล่าสุดที่จัดทำโดยคณะเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยไฮปรัส เราจะพบว่าในบรรดามหาวิทยาลัยที่ติด ๕๐ อันดับแรกของโลกในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์นั้น มีมหาวิทยาลัยในอังกฤษอยู่เพียง ๔ แห่ง แม้แต่มหาวิทยาลัยที่เลื่องชื่ออย่างมหาวิทยาลัยออกซฟอร์ดและเคมบริดจ์ก็ได้ถูกจัดไว้ในอันดับต้นๆ ในสาขาวิชาสายสังคมศาสตร์ เช่นเศรษฐศาสตร์และการบริหารจัดการ สภาพการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วมาก และได้ส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษาทั้งในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน มหาวิทยาลัยต่างๆ มีแนวโน้มที่จะแข่งขันกันอย่างเข้มข้น แต่ความได้เปรียบเสียเปรียบเกี่ยวข้องโดยตรงกับระบบการศึกษาที่มีสมรรถภาพและความคล่องตัวแตกต่างกันมหาวิทยาลัยชั้นนำในสหรัฐอเมริกาประสบความสำเร็จเป็นพิเศษรวมทั้งมีแนวโน้มที่จะสร้างแรงกดดันต่อประเทศทั่วโลกมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ มหาวิทยาลัยเหล่านี้อาจประสบกับข้อจำกัดทางด้านจำนวนนักศึกษาภายในประเทศ และเริ่มหันมาแย่งชิงนักศึกษาในต่างประเทศมากขึ้นส่วนมหาวิทยาลัยชั้นนำในอังกฤษซึ่งยังคงถูกควบคุมอัตราค่าเล่าเรียนขั้นสูงเท่ากับมหาวิทยาลัยใหม่ๆ ที่ยกกระดานขึ้นมาจากวิทยาลัยเทคนิคต้องพึ่งพารายได้จากนักศึกษาชาวต่างชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

จากประเทศในเครือจักรภพและประเทศที่มีได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก นอกจากนี้แล้ว จีนและอินเดียก็กำลังก้าวขึ้นมาเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาและวิชาการของโลกและภูมิภาค เอเชีย ในขณะที่ออสเตรเลีย สิงคโปร์ และมาเลเซีย ได้มีการปฏิรูปในระดับอุดมศึกษาล่วงหน้า ไปก่อนแล้ว ดังนั้นไม่ว่ารัฐบาลไทยจะตัดสินใจลดเงินอุดหนุนแก่มหาวิทยาลัยของรัฐเมื่อใด และจะมีการออกนอกระบบราชการสู่รูปแบบใด การปรับตัวและการปฏิรูปให้เท่าทัน ก็ยังคงเป็น วาระที่ไม่อาจหลีกเลี่ยง สำหรับสายสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยของรัฐในช่วง ๕ ปี ข้างหน้า ควรมุ่งเน้นการพัฒนาความเป็นเลิศทางวิชาการ ควบคู่ไปกับการสร้างจุดเด่นใหม่ที่มีความ เป็นนานาชาติมากขึ้น โดยที่ประชาคมของมหาวิทยาลัย สามารถตอบสนองสังคมได้มากขึ้นตามไปด้วย ความเป็นเลิศทางวิชาการ (Academic Excellence) เป็นการพัฒนาเชิงคุณภาพ มิใช่ในเชิงปริมาณ เป็นการพัฒนาที่มีชีพื่อการพาณิชย์ (Commercialization Of Assets) แต่ เพื่อความยั่งยืนทางการศึกษาและการพัฒนาในระยะยาว ที่จริงแล้วมหาวิทยาลัยของรัฐบางแห่ง มีความพร้อมพอสมควรที่จะพัฒนาให้มีความโดดเด่นทั้งทางด้านการเรียนรู้ การจัดการศึกษา และการวิจัยค้นคว้า เนื่องจากมีชื่อเสียงที่สะสมมานาน มีนักศึกษาและคณาจารย์ที่มีคุณภาพสูง และยังประสบปัญหาสมองไหลไม่มากนัก แต่ทว่ามหาวิทยาลัยเหล่านี้มักมีวัฒนธรรมขององค์กร ที่ไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลง และเชื่อมั่นมากเกินไปจนคิดว่าตนเองมีความเป็นเลิศแล้ว การพัฒนาสู่ความเป็นนานาชาติ (Go-international) เป็นทิศทางที่สำคัญยิ่งสำหรับมหาวิทยาลัยชั้นนำ ของประเทศ ในส่วนของวิชาการนั้นบางมหาวิทยาลัยนับว่ามีความเป็นนานาชาติพอสมควร แต่มหาวิทยาลัยของรัฐส่วนใหญ่กลับมีความเป็นนานาชาติต่ำกว่ามหาวิทยาลัยของเอกชนที่ ขาดการสะสมชื่อเสียง ขาดทั้งบุคลากรและนักศึกษาเสียอีก หลักสูตรนานาชาติจำนวนมาก ยังอยู่ในระยะที่อ่อนแอ เพราะละเลยเป้าหมายด้านคุณภาพและอยู่ภายใต้ระบบการบริหาร จัดการที่ขาดการปรับปรุง การพัฒนาสู่ความเป็นนานาชาตินั้นมิได้หมายถึงเพียงการมี การจัดการเรียนการสอนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสื่อสาร หรือมีผู้สอนชาวต่างประเทศ แวะเวียนมาสอนเท่านั้น หากแต่ต้องมีความเข้มงวดในคุณภาพให้เป็นที่ยอมรับในแวดวง นานาชาติด้วย มิฉะนั้นแล้ว "ความเป็นนานาชาติ" ดังกล่าวก็จะเป็นการเปลี่ยนแปลงใน เชิงปริมาณซึ่งขาดความยั่งยืน ความอ่อนแอจะปรากฏชัดเมื่อต้องเผชิญกับแรงกดดันจาก การแข่งขันในอนาคต ไม่ว่าแรงกดดันนั้นจะอยู่ในรูปของการตลาด การใช้เทคโนโลยีสื่อสาร สมัยใหม่ หรือการแย่งชิงทรัพยากรบุคคล ที่จริงแล้วความเป็นนานาชาติมิได้มีรูปแบบเดียว เพราะคุณสมบัติที่ทันสมัย (modern qualities) นั้นมีทั้งแบบอเมริกัน แบบยุโรป และ แบบผสมผสานที่ไม่ตายตัว สำหรับประเทศกำลังพัฒนานั้นหลักสูตรนานาชาติที่ขาดเอกลักษณ์ หรือขาดส่วนผสมของลักษณะท้องถิ่น (Localization) จะเป็นหลักสูตรที่ยากจะโดดเด่นได้ เพราะ ถอดแบบจากหลักสูตรในต่างประเทศมากเกินไป โดยที่พื้นฐานทางด้านปัจจัยการผลิต ไม่สมบูรณ์เท่ากับหลักสูตรในต่างประเทศ ในระยะยาวหลักสูตรเหล่านี้ก็จะกลับมาแสดงความ เปราะบางได้โดยง่าย เมื่อมหาวิทยาลัยชั้นนำในต่างประเทศสามารถเข้ามาแข่งขันได้อย่างเสรี (ทั้งที่ผ่านและมิได้ผ่านเทคโนโลยีสื่อสารที่กำลังก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในปัจจุบันและอนาคต)

ความเป็นนานาชาติจึงควรได้รับการพัฒนาบนฐานของท้องถิ่น ให้มีความกลมกลืนกับจุดเด่นอื่น ๆ ที่มีอยู่ในสังคมและวัฒนธรรมไทยตลอดจนภูมิปัญญาตะวันออก การสร้างจุดแข็งที่ประสานระหว่างความเป็นนานาชาติกับส่วนที่มีคุณค่าแบบไทย จะเป็นวิสัยทัศน์สำคัญบนเวทีการศึกษาในอนาคต บทบาทที่เชื่อมโยงกับสังคม (Social Relevance) เป็นการทำหน้าที่ของสถาบันการศึกษาขั้นสูงที่มหาวิทยาลัยของรัฐสามารถดำเนินการได้ดี เพื่อให้ผลประโยชน์จากการพัฒนาทางวิชาการที่เข้มแข็งขึ้นกระจายไปสู่ภาคประชาสังคม บทบาทเหล่านี้ทำให้มหาวิทยาลัยของรัฐแตกต่างจากมหาวิทยาลัยของเอกชน ทำให้มหาวิทยาลัยของรัฐมีเหตุผลที่จะได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐ เพราะทำหน้าที่ด้านการพัฒนาได้ครบถ้วนมากกว่า กล่าวคือไม่เพียงแต่ถ่ายทอดความรู้ (teaching) และพัฒนาองค์ความรู้ (research) เท่านั้น แต่รวมไปถึงการให้ความรู้ที่เชื่อมโยงและเป็นประโยชน์ต่อสังคมด้วย (extension) การเชื่อมโยงกับสังคมนี้จะทำให้มหาวิทยาลัยของรัฐไม่เป็น "ศูนย์กลางของความรู้"(center of knowledge) ในเชิงพาณิชย์โดยถ่ายเดียว แต่สามารถพัฒนาเป็น "ศูนย์กลางของปัญญา"(center of wisdom) ที่เรียนรู้จากสังคม เข้าใจความจำเป็นของสังคม และมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมหรือประเทศชาติโดยครบถ้วน สำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐจำนวนมาก ช่วงระยะ ๕-๑๐ ปีข้างหน้าอาจเป็นช่วงที่ยากลำบากที่สุดในแง่ของการปรับตัว เนื่องจากมีความเป็นไปได้สูงมากที่รัฐจะลดเงินอุดหนุนที่ให้แก่มหาวิทยาลัยของรัฐอย่างฉับพลัน และในขณะเดียวกันก็จะมีแผนรองรับการปรับสภาพของมหาวิทยาลัยในกำกับอย่างเต็มที่ที่จะเป็นด้วย แนวโน้มเช่นนี้กำลังเกิดขึ้นในอังกฤษเช่นเดียวกัน โดยรัฐหันมาสนับสนุนการอุดมศึกษาตามแนวทางที่เคยปฏิบัติในออสเตรเลีย กล่าวคือ แปรสภาพจากเงินอุดหนุนที่ให้แก่มหาวิทยาลัยของรัฐมาเป็นกองทุนกู้ยืม เพื่อการศึกษาสำหรับนักศึกษาแทนแต่ยังคงควบคุมการบริหารจัดการและระบบราคาในแบบของมหาวิทยาลัยของรัฐ ความสามารถและการยืดหยุ่นในการปฏิรูปจะเป็นปัจจัยใหม่ที่แยกแยะมหาวิทยาลัยคุณภาพสูงออกจากมหาวิทยาลัยที่มีคุณภาพรองลงมาได้อย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน ซึ่งในแง่นี้มหาวิทยาลัยเอกชนหรือมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีการปรับปรุงอย่างดีก็จะก้าวรุดหน้าเหนือมหาวิทยาลัยของรัฐที่เคยนำหน้ามาก่อนได้โดยไม่ยากนัก วิสัยทัศน์จึงเป็นการเปิดทางทางความคิดที่จะช่วยนำไปสู่การปรับตัวที่เท่าทันอนาคต แต่จะไม่มีประโยชน์เลยถ้าขาดปฏิบัติการเพื่อการปฏิรูปอย่างแท้จริง

การปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย*

รองศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ บวรศิริ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี

บทสรุปผู้บริหาร

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซียและเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแนวทางการปฏิรูปอุดมศึกษาของไทย โดยเน้นหนักไปที่การปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์-มาเลเซียในระยะหลังตั้งตั้งแต่ปี ค.ศ.1995 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน

วิธีดำเนินการเป็นการวิจัยเชิงเอกสารโดยข้อมูลส่วนใหญ่ได้จากเอกสาร การสืบค้นข้อมูลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และจากการสอบถาม สัมภาษณ์ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ที่มีประสบการณ์โดยตรง จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์และจัดทำข้อเสนอแนะ

ผลของการศึกษาและข้อเสนอแนะมีดังนี้

การปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์มีพื้นฐานแนวคิดมาจาก IT 2000-Singapore's Vision of an Intelligent Island และของประเทศมาเลเซียมีพื้นฐานมาจาก VISION 2020 โดยที่มุ่งเน้นวิสัยทัศน์ในอนาคตเพื่อการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวม การปฏิรูปอุดมศึกษาของทั้งสองประเทศที่ประสบความสำเร็จได้ด้วยดี มีส่วนอย่างมากมาจากความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการที่จะทำให้งบเกิดผลอย่างแท้จริง รัฐบาลของประเทศทั้งสองมีความต่อเนื่องในการทำงานและมีการตัดสินใจที่ก่อให้เกิดผลของการปฏิบัติอย่างรวดเร็ว

ประเทศสิงคโปร์ได้มีการปฏิรูปอุดมศึกษาโดยมีเป้าหมายที่สถาบันอุดมศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลก มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีข่าวสารตามวิสัยทัศน์ IT 2000 เพื่อให้การเรียนการสอนมีความคล่องตัวรวมทั้งการบริการต่างๆ มีระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์สำหรับคณาจารย์และนักศึกษา และมีห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ มุ่งเน้นความเป็นนานาชาติ เช่น การมีคณะกรรมการที่ปรึกษาทางวิชาการนานาชาติ แนะนำเรื่องหลักสูตรการเรียนการสอนและการบริหารทรัพยากรต่างๆ มีโครงการของหลักสูตรที่เอื้อต่อการศึกษาที่ต่างประเทศระยะเวลาหนึ่ง การให้นักศึกษามี **global knowledge with Asian wisdom** มีการให้ความสำคัญแก่นักวิจัยและพัฒนาโดยเฉพาะที่ร่วมมือกับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมเป็นอย่างมาก นอกจากนี้งานวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ต่างๆ มุ่งเน้นไปในด้านการพาณิชย์ มีการจัดตั้งบริษัทของสถาบันอุดมศึกษาเองเพื่อความสะดวกในการดำเนินกิจกรรมทางการพาณิชย์ การใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์และการหารายได้ เน้นคุณสมบัติของบัณฑิตที่มีคุณลักษณะของผู้ประกอบการ มีลักษณะของการเรียนรู้ตลอดชีวิต และมีการเตรียมการสำหรับอาชีพที่ยังไม่เกิดขึ้นในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยมีแผนยุทธศาสตร์และการดำเนินการตามแผนที่ชัดเจน เช่น ที่มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์มีแผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์การศึกษาที่มีคุณภาพ รวมทั้งความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ให้เกิดความเป็นหุ้นร่วมกันระหว่างองค์กรภาครัฐและเอกชน เป็นผู้นำด้านการศึกษาต่อเนื่อง ให้บริการคุณภาพแก่ชุมชน และส่งเสริมความสามารถและโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เป็นต้น

ประเทศสิงคโปร์ให้ความสำคัญสำหรับการศึกษาและฝึกอบรมเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาทักษะแรงงานของผู้ที่มิงานทำอยู่แล้ว มาก ดังเช่นโปรแกรมต่างๆ ที่หลากหลายของ **Institute of Technical Education** ทำให้ประชากรของประเทศได้มีการพัฒนาความรู้ความสามารถอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

ประเทศมาเลเซียมีการปฏิรูปอุดมศึกษาโดยได้มีพระราชบัญญัติต่างๆ ออกมาหลายฉบับได้แก่ พระราชบัญญัติการศึกษา ค.ศ.1996 พระราชบัญญัติสภาอุดมศึกษาแห่งชาติ ค.ศ. 1996 พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ค.ศ. 1996 พระราชบัญญัติคณะกรรมการรับรองวิทยฐานะแห่งชาติ ค.ศ. 1996 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย (ฉบับปรับปรุง) ค.ศ. 1996 พระราชบัญญัติคณะกรรมการกองทุนการอุดมศึกษาแห่งชาติ ค.ศ. 1997 พระราชบัญญัติต่างๆ เหล่านี้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ เช่น สถาบันอุดมศึกษาของรัฐมีรูปแบบเป็น **corporatised** มหาวิทยาลัยยังคงเป็นองค์กรตามกฎหมายแต่จะมีความเป็นอิสระมากขึ้นในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาและทางด้านการเงิน มีความคล่องตัวในการจัดหารายได้ของตนเอง การให้บริการแนะนำปรึกษาและผลงานวิจัยและพัฒนาที่ดำเนินการทางการพาณิชย์เพิ่มมากขึ้น สามารถจัดตั้งบริษัทจำกัดเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน โครงการ แผนการหรือกิจการที่ทำให้มีกำไรและเป็นประโยชน์แก่มหาวิทยาลัย ได้มีการจัดตั้งสภาการอุดมศึกษาแห่งชาติ เพื่อกำหนดนโยบายและประสานงานการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาของประเทศ ในส่วนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วมากภายในระยะเวลา 2-3 ปีตั้งแต่มีการออกพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ค.ศ.1996 และพระราชบัญญัติคณะกรรมการรับรองวิทยฐานะแห่งชาติ ค.ศ. 1996 ได้มีการเปิดสอนโปรแกรมการศึกษาที่หลากหลายโดยความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ มีการรับนักศึกษาต่างชาติจำนวนมาก และรัฐบาลมีจุดมุ่งหมายให้เป็นอุตสาหกรรมการศึกษาโดยถือเป็นแหล่งรายได้ของการส่งออกอย่างหนึ่ง

ได้มีข้อเสนอแนะแนวทางการปฏิรูปอุดมศึกษาไทย เช่น การมุ่งเน้นที่ตอบสนองทิศทาง เป้าหมายและวิสัยทัศน์ในอนาคตมากกว่าที่จะมองเฉพาะการแก้ปัญหาในปัจจุบัน ควรมีการปฏิรูปการศึกษาระดับต่างๆ ก่อนถึงระดับอุดมศึกษาโดยเฉพาะด้านการเรียนการสอนเพื่อให้การปฏิรูปอุดมศึกษาได้เป็นผลสำเร็จ รัฐบาลควรมีนโยบายและมาตรการต่างๆ ที่เอื้อต่อการเป็นหุ้นส่วนกัน และร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับสถานประกอบการภาคเศรษฐกิจต่างๆ ของประเทศ ชุมชนและสังคม ควรมีการจัดตั้งกองทุนพัฒนากำลังแรงงานของประเทศที่เอื้อต่อการศึกษาต่อและการฝึกอบรมเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่องของผู้ที่ทำงานอยู่แล้วและสถาบันอุดมศึกษาควรมีบทบาทที่เพิ่มมากขึ้นในการพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถให้ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพสูงของประเทศช่วยในการลดต้นทุนการผลิต รัฐบาลยังคงให้เงินสนับสนุนแก่สถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่ออกนอกระบบราชการในรูปแบบของ **block grant** เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐสามารถดำเนินภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลและมีการตรวจสอบได้ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐคงจะต้องพึ่งตัวเองมากขึ้น มีการดำเนินการทางการพาณิชย์ เช่น ด้านที่ปรึกษา งานวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ต่างๆ สามารถลงทุนด้านต่างๆ ได้ แต่การดำเนินกิจการต่างๆ ควรคำนึงถึงเรื่องคุณภาพการศึกษาเป็นสำคัญมิใช่มุ่งเฉพาะธุรกิจผลกำไรอย่างเดียว ควรมีการจัดตั้งสภาอุดมศึกษาแห่งชาติเพื่อวาง

นโยบายการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศ และมีการจัดตั้งกองทุนการอุดมศึกษาแห่งชาติเพื่อให้ผู้ที่มีความสามารถและประสงค์จะศึกษาระดับอุดมศึกษามีโอกาสยืมเงินจากกองทุนได้ สถาบันอุดมศึกษากับการวิจัยเป็นสิ่งที่จำเป็นควบคู่กัน การวิจัยจะทำให้มีการผลิตองค์ความรู้ใหม่มาพัฒนาประเทศสามารถแข่งขันกับประเทศอื่นๆ ได้ สมาคมวิชาชีพควรมีบทบาทที่เพิ่มมากขึ้นในการพัฒนาการศึกษาวิชาชีพต่างๆ ของสถาบันอุดมศึกษาและจัดหาทุนการศึกษา ควรสนับสนุนการเปิดสอนหลักสูตรนานาชาติที่มีคุณภาพได้ผลดีเพิ่มขึ้นเพื่อช่วยทั้งด้านการเป็นผู้นำทางการอุดมศึกษาในประชาคมโลกและด้านแหล่งรายได้ของประเทศ และควรให้ความสำคัญกับการนำข้อเสนอแนะแนวทางการปฏิรูปอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลในระยะเวลาที่รวดเร็ว

สรุปเปรียบเทียบการปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์-มาเลเซียกับประเทศไทยและข้อเสนอแนะ

สรุปเปรียบเทียบปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์-มาเลเซียกับประเทศไทย สามารถสรุปได้ดังนี้

✦ การปฏิรูปการศึกษาและการปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์มีพื้นฐานความคิดมาจาก IT 2000 - Singapore's Vision of an Intelligent Island ซึ่งเป็นแผนหลักที่จะเปลี่ยนแปลงทางด้านศักยภาพให้เป็นเกาะอัจฉริยะ (Intelligent Island) ที่ซึ่ง IT จะเข้ามามีส่วนร่วมในทุกด้านของสังคม ที่บ้าน ที่ทำงานและการพักผ่อน ในขณะที่การปฏิรูปการศึกษาและการปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศมาเลเซียมีพื้นฐานมาจาก VISION 2020 โดยทั้งสองประเทศมีพื้นฐานการปฏิรูปการศึกษาและการปฏิรูปอุดมศึกษาจากวิสัยทัศน์ในอนาคต มุ่งถึงวัตถุประสงค์ และเป้าหมายในอนาคต และการมุ่งพัฒนาประเทศค่อนข้างชัดเจน ในขณะที่ประเทศไทยได้มีการดำเนินทิศทางทางการศึกษาและอุดมศึกษาส่วนใหญ่มาจากแผนพัฒนาการศึกษาและแผนพัฒนาอุดมศึกษาระยะ 5 ปี เป็นสำคัญ ซึ่งมักมีพื้นฐานแนวนโยบายมาจากการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น แนวนโยบายและเป้าหมายการปฏิบัติยังมีการประสานสัมพันธ์ไม่ทั่วถึงให้เข้าใจตรงกันในทางการปฏิบัติ

✦ การปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์ที่ประสบความสำเร็จนั้น มีส่วนมาจากการปฏิรูปการศึกษาระดับต่างๆก่อนถึงระดับอุดมศึกษา โดยที่ได้มีแนวทางและการปฏิบัติที่ได้ผลชัดเจน เช่น การเรียนสองภาษา (bilingualism) คือ ภาษาอังกฤษและภาษาแม่ (mother tongue) ตลอดทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา นโยบายการรู้สองภาษาเพื่อช่วยให้เด็กมีความสามารถทางภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสำหรับการพาณิชย์ เทคโนโลยีและการบริหาร และภาษาแม่ซึ่งเป็นภาษาที่สืบทอดทางวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังเน้นทางด้านคณิตศาสตร์ คอมพิวเตอร์/การใช้คอมพิวเตอร์และวิชาอื่นๆอย่างชัดเจนดังรายละเอียดในบทที่ 2 นอกจากการเน้นคอมพิวเตอร์ทางการเรียนการสอนแล้ว ยังเน้นเรื่องอุปกรณ์การศึกษาและห้องสมุดที่เอื้อต่อการใช้คอมพิวเตอร์ด้วย มีเป้าหมายทางด้าน IT ว่าทุกโรงเรียนจะติดต่อเครือข่ายถึงกันได้ภายในปี ค.ศ. 2002 ครูอาจารย์และนักเรียนจะเข้าถึงแหล่งมัลติมีเดีย คอมพิวเตอร์ วิชาที่สอน อินเทอร์เน็ตและแหล่งสื่อการศึกษาดิจิทัล เป้าหมายหลักของแผนหลัก IT คือให้มีคอมพิวเตอร์ 1 เครื่องต่อนักเรียนทุกคนจากระดับประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึง Junior College และใช้เวลากับ IT ถึงร้อยละ 30 ของหลักสูตรทั้งหมด การปฏิรูปการเรียนการสอนในระดับการศึกษาต่างๆก่อนถึงระดับอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์ที่จะเอื้อให้การปฏิรูปอุดมศึกษาได้รับผลสำเร็จ นักศึกษามีพื้นฐานการเรียนภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์ คำนวณ ทักษะการคิดแบบวิจรรณญาณและทักษะการเรียนรู้ ทำให้การศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาได้เป็นผลดี ซึ่งการปฏิรูปอุดมศึกษาของไทยถ้าจะให้ได้ผลดีอย่างแท้จริง จำเป็นต้องมีการปฏิรูปการศึกษาระดับก่อนอุดมศึกษา โดยเฉพาะด้านการเรียนการสอน

✦ การปฏิรูปอุดมศึกษาของทั้งประเทศสิงคโปร์-มาเลเซียประสบความสำเร็จได้ มีส่วนอย่างมากจากการริเริ่มของภาครัฐ โดยรัฐบาลมีความตั้งใจมุ่งมั่นที่จะให้การอุดมศึกษาสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพอย่างแท้จริง ประกอบกับรัฐบาลของทั้งประเทศสิงคโปร์-มาเลเซียมีความต่อเนื่องของการทำงาน ทำให้นโยบายต่าง ๆ มีผลในทางปฏิบัติให้เกิดผล ประเทศสิงคโปร์แม้เป็นประเทศเล็กมีขนาดใกล้เคียงกับเกาะภูเก็ตและไม่มีทรัพยากรอื่น ๆ แต่จากความมุ่งมั่นของรัฐบาลที่เน้นความอยู่รอดของประเทศ เน้นประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการผลิต การไม่มีทุจริตคอร์รัปชัน และเน้นการพึ่งพาตนเองของสถาบันอุดมศึกษา ทำให้มีการปฏิรูปอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง รัฐบาลของประเทศมาเลเซียมีความต่อเนื่องในการปกครองเช่นกัน และการปฏิรูปอุดมศึกษาเกิดจากวิสัยทัศน์ 2020 ก่อให้เกิดการออกกฎหมายเป็นพระราชบัญญัติต่าง ๆ ได้แก่ พระราชบัญญัติการศึกษา ค.ศ. 1996 พระราชบัญญัติสภาอุดมศึกษาแห่งชาติ ค.ศ. 1996 พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ค.ศ. 1996 พระราชบัญญัติคณะกรรมการรับรองวิทยฐานะแห่งชาติ ค.ศ. 1996 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย (ฉบับปรับปรุง) ค.ศ. 1996 และพระราชบัญญัติคณะกรรมการกองทุนอุดมศึกษาแห่งชาติ ค.ศ. 1997 ซึ่งมีผลต่อการปฏิรูปการศึกษาและการปฏิรูปอุดมศึกษาให้เป็นผลในทันที สำหรับประเทศไทยความต่อเนื่องของรัฐบาลและความมุ่งมั่นในการปฏิรูปอุดมศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็น ทำให้นโยบายและการปฏิบัติได้บังเกิดผลอย่างแท้จริงและรวดเร็วทันกาล

✦ การอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์นั้น มีกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้กำหนดทิศทางนโยบายโดยรวมขององค์กรทางกฎหมาย (statutory bodies) ของสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ มี Higher Education Division ที่จำแนกออกได้เป็นฝ่ายการเงินและการบริหาร โดยมุ่งเน้นด้านประเมินงบประมาณและการใช้จ่ายด้านพัฒนา ติดตามความก้าวหน้าของโครงการพัฒนาต่าง ๆ เงินอุดหนุนค่าเล่าเรียน ฯลฯ ฝ่ายการศึกษาระดับเทคนิค (นโยบายเกี่ยวกับการศึกษาระดับโพลีเทคนิคและระดับเทคนิค ประสานสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอกและหน่วยงานภายในที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับเทคนิค ฯลฯ) ฝ่ายมหาวิทยาลัย (นโยบายเกี่ยวกับการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ประสานสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอกและหน่วยงานภายในที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ฯลฯ) จะเห็นได้ว่า Higher Education Division จะเน้นงานทางด้านนโยบายและการเงินเป็นส่วนใหญ่ สถาบันอุดมศึกษาจะมีความคล่องตัวมากในการปรับเปลี่ยนโปรแกรมการเรียนการสอน หลักสูตร และการริเริ่มนวัตกรรมและโครงการใหม่ ๆ ดังรายละเอียดในบทที่ 3

สำหรับประเทศมาเลเซียนั้น statutory bodies ของมหาวิทยาลัยต่างๆ และ MARA Institute of Technology นั้นรายงานขึ้นตรง (report directly) ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ประเทศมาเลเซียมี Higher Education Department ขึ้นกับกระทรวงศึกษาธิการ ดูแลทางด้านการเงินงบประมาณ และการวางนโยบายทางการอุดมศึกษาเช่นเดียวกับประเทศสิงคโปร์ และมี National Council on Higher Education

ประเทศไทยกำลังมีการปรับเปลี่ยนระบบบริหารอุดมศึกษาของประเทศจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมที่จะดูแลการอุดมศึกษาคงทำหน้าที่คล้ายของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย ที่เน้นทางด้านการเงิน งบประมาณ และนโยบายการอุดมศึกษา

✦ สถาบันอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์มีความคล่องตัวอย่างมาก และมีทิศทางที่ชัดเจน เช่น ตัวอย่างมหาวิทยาลัยทั้ง 3 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีนันยาง และมหาวิทยาลัยการจัดการแห่งสิงคโปร์ มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน มุ่งเน้นการเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลก (**world - class university**) เน้นการเรียนการสอนที่คล่องตัว มีการนำนวัตกรรมการเรียนการสอนใหม่ๆมาใช้ เน้นคุณลักษณะบัณฑิตมีลักษณะของผู้ประกอบการ และมีลักษณะของการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งเน้นในการดำเนินกิจการทางการพาณิชย์เพิ่มมากขึ้น ทั้งทางด้านสถานที่ อุปกรณ์การศึกษา งานวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ เพื่อการพึ่งตนเองเพิ่มขึ้นและเพิ่มคุณภาพของการศึกษาระดับนี้ มีการมุ่งเน้นความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลกและความเป็นนานาชาติ

สถาบันอุดมศึกษาของประเทศมาเลเซียได้มีความคล่องตัว และมีความเป็นอิสระเพิ่มมากขึ้นจากการปฏิรูปการอุดมศึกษาของประเทศ ในปี ค.ศ. 1996 ซึ่งมีพระราชบัญญัติต่าง ๆ ออกมา เอื้อต่อการเป็นมหาวิทยาลัยอิสระแต่ยังคงได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากรัฐบาล มีการปรับเปลี่ยนภายในของสถาบันอุดมศึกษาโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยของรัฐ สามารถก่อตั้งบริษัททำธุรกิจเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เคลื่อนที่ได้และเคลื่อนที่ไม่ได้ มีความคล่องตัวในการแสวงหารายได้ เพิ่มบทบาทของการเป็นที่ปรึกษาและขอค้นพบทางการวิจัยที่เป็นการพาณิชย์มากขึ้น ปรับเปลี่ยนคณะกรรมการระดับมหาวิทยาลัยให้มีจำนวนลดลง มีผู้มาจากภาคเอกชนเพิ่มขึ้น มีการร่วมมือกับชุมชนและภาคเอกชนเพิ่มขึ้น

สำหรับประเทศไทยมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ยังคงอยู่ในระบบราชการ และกำลังมีการดำเนินการเพื่อออกนอกระบบราชการเพื่อความเป็นอิสระในการดำเนินกิจการและการบริหารจัดการทรัพยากรให้คล่องตัวเกิดประโยชน์สูงสุด

✦ สถาบันอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์มุ่งเน้นการพัฒนาบัณฑิตให้มีศักยภาพของความเป็นผู้นำ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีลักษณะของผู้ประกอบการ มีโครงการต่างๆ เช่น โครงการ **The Talent Development Programme** ของมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ สำหรับนักศึกษาที่มีความรู้ความสามารถ นักศึกษาที่เก่งจะได้รับการกระตุ้นให้ได้รับคำปรึกษา ตลอดจนได้รับการฝึกฝนอบรมที่ดีที่สุด เพื่อเตรียมให้มีความเป็นผู้นำในอนาคต สำหรับแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ได้เน้นการเป็นผู้นำทางด้านการศึกษาต่อเนื่อง การให้บริการที่มีคุณภาพแก่ชุมชน ส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์เป็นศูนย์การศึกษาที่มีคุณภาพ สร้างความรู้และเทคโนโลยีใหม่ให้เกิดความเป็นหุ้นส่วนกันระหว่างองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน ส่งเสริมความสามารถและ โครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ ตลอดจนมีกลยุทธ์ต่างๆเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามแผนและเป้าหมายที่วางไว้ และมีการปฏิบัติจริงตรวจสอบได้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีนันยางเน้นรูปแบบการวิจัยและพัฒนา และจัดตั้งศูนย์นวัตกรรมเพื่อการวิจัยและพัฒนาในสาขาเทคโนโลยีต่าง ๆ และเน้นทางการเป็นผู้นำของธุรกิจอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี ส่วนสถาบันการศึกษาแห่งชาติมี **Principals' Executive Centre** สำหรับพัฒนาวิชาชีพผู้นำหรืออาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ในกระแสสังคมนานาชาติได้มีการมุ่งเน้นการพัฒนาและฝึกอบรมระดับผู้นำเพิ่มมากขึ้น ซึ่งประเทศไทยควรจะได้มีการเน้นในเรื่องนี้ให้เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งการมี **global vision** ด้วย

✦ ประเทศสิงคโปร์เป็นตัวอย่างของประเทศที่มีเศรษฐกิจรุ่งเรืองตลอดเวลา และให้ความสำคัญกับการศึกษา ต่อและฝึกอบรมผู้ที่มีงานทำอยู่แล้วให้ได้พัฒนาฝีมือแรงงานอย่างต่อเนื่อง ตัวอย่างของ Institute of Technical Education จัดโปรแกรมฝึกอบรมเต็มเวลา บางเวลา On- the Job Training , Off-the Job Training และ Apprenticeship โดยโปรแกรมการสอนและการฝึกอบรมมีความหลากหลายมาก ได้แก่

- Pre - Employment Training for School Leavers
- Apprenticeship Training
- In - Employment Training for Working Adults
- Basic Education for Skills Training
- Worker Improvement through Secondary Education
- Continuing (Academic) Education
- Modular Skills Training
- Adult Co - operative Training Scheme
- Training Initiative for Mature Employees
- Customized Skills Training Courses
- On - the - Job Training
- Training of Industry Trainers
- Collaboration with Industry
- Testing and Certification

การให้ความสำคัญของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน ทำให้ได้ประชากรที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพสูงเป็นกำลังสำคัญ ในการพัฒนาประเทศ ซึ่งประเทศไทยควรคำนึงถึงการพัฒนาคุณภาพของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานเพิ่มมากขึ้น ในเรื่องนี้ สถาบันอุดมศึกษาของไทยควรมีบทบาทเพิ่มมากขึ้น

✦ ประเทศมาเลเซียมีการขยายตัวของการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอย่างรวดเร็วมาก โดยมีพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ค.ศ. 1996 หลังจากนั้นในปี ค.ศ. 1997 มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งแรก คือ Universiti Telekom ซึ่งระยะเวลาเพียงสองปีนี้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 7 แห่ง มีวิทยาเขตของ มหาวิทยาลัยต่างประเทศ 1 แห่ง และมีวิทยาลัยเอกชนเกิดขึ้นประมาณ 450 แห่ง โปรแกรมมีความหลากหลายมาก และเน้นความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ เช่น

- ◆ Twinning Degree Programme
- ◆ Credit Transfer Degree Programme
- ◆ Advanced Standing Programme (Validation)

- ◆ External Programme
- ◆ Distance Learning Programme
- ◆ Franchised Programme

ทำให้มีการขยายการรับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นไปได้อย่างรวดเร็วและมีมาตรฐาน โดยมีคณะกรรมการรับรองวิทยฐานะแห่งชาติเป็นองค์กรควบคุมดูแลคุณภาพ เพื่อรับรองวิทยฐานะของโปรแกรมและวิชาที่จัดสอนโดยเฉพาะอย่างยิ่งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้มีคุณภาพอย่างแท้จริง นอกจากนี้สามารถรับนักศึกษาชาวมาเลเซียแล้วยังรับนักศึกษาจากต่างประเทศได้เป็นจำนวนมาก เป็น **education industry** ทำรายได้ให้ประเทศมาเลเซีย และได้มีการระบุไว้อย่างเป็นทางการในวัตถุประสงค์ของ **Private Education Department** ที่ขึ้นกับ กระทรวงศึกษาธิการว่า เพื่อให้การศึกษาเป็นแหล่งรายได้ของการส่งออก (**to make education as a source of export**)

สถาบันอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์ได้มีการวางระบบการรับนักศึกษาจากต่างประเทศไว้เป็นอย่างดี มีการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ และเน้นทางด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีอยู่แล้ว สามารถทำรายได้เข้าประเทศ เช่น สินค้าส่งออกอื่นๆ

ประเทศไทยได้มีพัฒนาการของการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมานานกว่าประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย โดยได้มีพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 และฉบับปรับปรุงแก้ไข พ.ศ. 2535 ได้มีสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 46 แห่ง ในเดือนตุลาคม 2542 ประกอบด้วยมหาวิทยาลัยเอกชน 20 แห่ง สถาบัน 1 แห่ง และวิทยาลัยเอกชน 25 แห่ง แต่การขยายตัวของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของไทยยังขยายได้ไม่รวดเร็วเท่าของประเทศมาเลเซีย ซึ่งเน้นความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศเป็นสำคัญ และเน้นการหารายได้เข้าประเทศจากนักศึกษาต่างชาติ

สำหรับหลักสูตรนานาชาติที่จัดสอนโดยมหาวิทยาลัยของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของไทยในปี พ.ศ. 2542 มีจำนวน 356 หลักสูตร โดยมีหลักสูตรปริญญาตรี 122 หลักสูตร ปริญญาโท 176 หลักสูตร และปริญญาเอก 58 หลักสูตร (Ministry of University Affairs, 1999) อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาอุปสรรค คือ การขาดแคลนอาจารย์ผู้สอนชาวต่างประเทศและชาวไทย ประเทศไทยควรเร่งแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่างๆ ปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนและประชาสัมพันธ์ให้แพร่หลายเพื่อรับนิสิตนักศึกษาชาวไทยเพิ่มขึ้นและรวมถึงนักศึกษาจากต่างประเทศเข้ามาศึกษาเพิ่มมากขึ้น เป็นแหล่งรายได้ของการส่งออกอย่างหนึ่ง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาถึงการปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์-มาเลเซีย ได้มีข้อเสนอแนะแนวทางการปฏิรูปอุดมศึกษาไทยดังต่อไปนี้

1. การปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศไทยควรมุ่งเน้นที่การตอบสนองทิศทาง เป้าหมายและวิสัยทัศน์ในอนาคตมากกว่าที่จะมองเฉพาะการแก้ปัญหาในปัจจุบัน ซึ่งจะไม่ทันต่อเหตุการณ์ที่มีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

2. ทิศทาง เป้าหมาย และวิสัยทัศน์ในอนาคตของประเทศควรที่จะมุ่งตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวมของไทยเป็นหลัก และคำนึงถึงความเป็นผู้นำของประเทศไทยในประชาคมโลก

3. การปฏิรูปการศึกษาระดับต่าง ๆ ก่อนถึงระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิรูปการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่จำเป็น เพื่อก่อให้เกิดความต่อเนื่องและความสำเร็จของการปฏิรูปอุดมศึกษา เนื่องจากการศึกษาก่อนระดับอุดมศึกษาเป็นพื้นฐานที่สำคัญอย่างยิ่งในความสำเร็จของการผลิตกำลังคนระดับกลางและระดับสูงของประเทศ การเรียนการสอนและกิจกรรมในวิชาต่าง ๆ จะเป็นเครื่องมือที่สำคัญของการศึกษาหาความรู้ระดับสูงขึ้นไป เช่น ภาษา อังกฤษ คอมพิวเตอร์ ทักษะการคิดแบบวิจารณ์ (creative thinking) ทักษะการเรียนรู้และวิชาอื่น ๆ ที่จำเป็น จะช่วยให้ผู้ที่ศึกษาต่อระดับอุดมศึกษามีพื้นฐานที่แข็งแกร่งและสามารถศึกษาต่อเนื่องในระดับอุดมศึกษาได้อย่างเป็นผลดีอย่างยิ่ง เป็นการลดความสูญเปล่าของการศึกษาระดับอุดมศึกษา ควรมีความร่วมมือและประสานสัมพันธ์กันระหว่างหลักสูตรระดับต่าง ๆ โดยคณาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิทางการอุดมศึกษาได้มีส่วนช่วยพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนระดับต่างๆก่อนระดับอุดมศึกษา

4. รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการปฏิรูปอุดมศึกษาให้บังเกิดผลอย่างแท้จริง มีการให้นโยบาย และมีมาตรการต่าง ๆ ที่จะเอื้ออำนวยให้การปฏิรูปอุดมศึกษาได้เป็นผลสำเร็จ ตัวอย่างของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซียนั้น รัฐบาลมีความตั้งใจและให้ความสำคัญกับการปฏิรูปการศึกษาและการปฏิรูปอุดมศึกษาเป็นอย่างยิ่ง รัฐบาลมีความต่อเนื่องในการทำงาน มีการนำนโยบายการปฏิรูปไปปฏิบัติให้เกิดผลอย่างแท้จริงและในเวลาที่รวดเร็วตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ ประเทศไทยควรมีการปฏิบัติตามแนวความคิดการปฏิรูปอุดมศึกษาให้เกิดผลอย่างรวดเร็วเช่นกัน มิฉะนั้นจะไม่ทันกาลซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาต่อไปในอนาคต

5. รัฐบาลควรมีมาตรการเช่นนโยบายทางด้านรายได้และนโยบายเกี่ยวกับภาษี เพื่อช่วยให้ภาคเศรษฐกิจต่าง ๆ ของประเทศเช่นภาคเกษตรกรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม การพาณิชย์ การบริการ ฯลฯ ชุมชน สังคมได้มีความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ทั้งในด้านที่เป็นสถานที่ฝึกงาน การให้ใช้ห้องทดลองและอุปกรณ์การศึกษาต่าง ๆ การให้การสนับสนุนทางด้านเงินทุนและเวลาแก่ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน ลูกจ้าง พนักงานของตนเองได้มีโอกาสศึกษาต่อหรือฝึกอบรมเพิ่มเติมเป็นระยะ ๆ เพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานให้มีความรู้ความสามารถทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของการผลิตเป็นการลดต้นทุนและให้มีคุณภาพแข่งขันได้ในตลาดโลก

6. รัฐบาลควรมีการจัดสรรกองทุนเพื่อพัฒนากำลังแรงงานของประเทศ เช่น กองทุนพัฒนาทักษะของประเทศสิงคโปร์ (Skills Development Fund) ให้ผู้ที่มิงานทำอยู่แล้วได้มีโอกาสฝึกฝนอบรมเพิ่มเติมทักษะความสามารถในวิชาชีพของตนที่สถาบันอุดมศึกษาหรือที่ศูนย์ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาให้การรับรอง

7. สถาบันอุดมศึกษาของไทยควรที่จะมีบทบาทที่เพิ่มมากขึ้น ในการให้การศึกษาดูแลทางวิชาการและวิชาชีพแบบ part time หรือ full time แก่ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน โดยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับอุตสาหกรรม บริษัท

13. ควรมีการจัดตั้งสภาอุดมศึกษาแห่งชาติ (National Higher Education Council) ขึ้นเพื่อเป็นผู้วางนโยบายการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศ รวมถึงนโยบายทางด้าน การอุดหนุนเงินงบประมาณ ค่าเล่าเรียน โปรแกรมสาขาวิชาที่สนองความต้องการของประเทศ จำนวนการรับเข้า และความร่วมมือกับภายในและต่างประเทศ

14. การปฏิรูปอุดมศึกษาโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยที่มีการสอนระดับบัณฑิตศึกษานั้นจำเป็นที่จะต้องเน้น ทางด้านการวิจัย การวิจัยและอุดมศึกษาเป็นหัวใจที่สำคัญในการเป็นประเทศที่พัฒนาและก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการวิจัย จะทำให้มีการผลิตองค์ความรู้ใหม่ๆ มาพัฒนาประเทศ สามารถแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ เช่น การวิจัยทางการเกษตร การวิจัยอุตสาหกรรมแปรรูปทางการเกษตร ตลอดจนการวิจัยตอบสนองความต้องการภาคเศรษฐกิจ การพาณิชย์ การบริการ เทคโนโลยีและอุตสาหกรรม

15. สมาคมวิชาชีพต่าง ๆ ควรที่จะได้มีบทบาทที่เพิ่มมากขึ้นในการช่วยพัฒนาวิชาชีพต่างๆ ของสถาบัน อุดมศึกษาของรัฐและเอกชน นอกจากนี้ควรจะได้มีส่วนช่วยอย่างมากในการจัดหาทุนการศึกษาให้แก่บัณฑิตศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษา

16. **Globalization** เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและอนาคตเป็นสิ่งที่นอกเหนือจากการควบคุม สถาบันอุดมศึกษาที่มีได้ติดตามแนวโน้มจะเป็นผู้เสียเปรียบ การสื่อสารต่าง ๆ จะประกอบด้วยภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาที่ใช้สอน และการสื่อสาร มีการสอนทางไกลใช้เทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์ สถาบันอุดมศึกษาไทยจะต้องเตรียมการเพื่อการนี้ และเปิดสอนหลักสูตรนานาชาติที่มีคุณภาพเพิ่มมากขึ้นเพื่อเป็นแหล่งรายได้ของการส่งออกเพื่อการพัฒนาประเทศ

การพัฒนาอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

ศาสตราจารย์สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, Ph.D.

การกำหนดแผนงาน/โครงการและกิจกรรมเพื่อการพัฒนาอาจารย์

ในการกำหนดแผนงานโครงการ และ/หรือกิจกรรมเพื่อการพัฒนาอาจารย์ สิ่งแรกที่จะต้องคำนึงถึงคือ การวิเคราะห์แจกแจงให้ชัดเจนในบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา บทบาทหน้าที่ที่สำคัญมากที่ทำให้อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาต่างจากอาจารย์ในสถาบันการศึกษาคือ การพัฒนาองค์ความรู้ซึ่งสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าบทบาทหลักของคณาจารย์ในด้านการผลิตบัณฑิต ทั้งนี้เพราะหากอาจารย์มุ่งเน้นแต่ด้านการสอนเพียงอย่างเดียว โดยไม่ทำการค้นคว้าศึกษาวิจัยเพื่อหาข้อมูลข้อเท็จจริงมาประกอบการเรียนการสอนแล้ว อาจารย์ก็จะเป็นแต่เพียงผู้บริโภคว่าบริโภควิชาความรู้ก่อนนักศึกษาเท่านั้น อย่างไรก็ตามที่กล่าวมานี้มิได้หมายความว่าบทบาทในด้านการถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักศึกษาไม่สำคัญ ในทางตรงข้ามกลับเป็นบทบาทที่สำคัญมากที่สุดควบคู่ไปกับการพัฒนาองค์ความรู้เปรียบเสมือนเหรียญที่ดีต้องมีสองหน้า แต่ละหน้าไม่เหมือนกัน การเป็นอาจารย์ที่ดีก็ต้องถ่ายทอดวิชาความรู้ที่ดี และเป็นนักพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีด้วย จะทั้งด้านใดด้านหนึ่งก็จะขาดความเป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาและจะไม่แตกต่างจากผู้สอนในสถาบันการศึกษาประเภทอื่นหรือระดับอื่น

แผนพัฒนาอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐ จึงควรเป็นแผนที่มีโครงการและกิจกรรมที่จะเพิ่มศักยภาพและประสิทธิภาพของคณาจารย์ในการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ที่ดี และเป็นนักพัฒนาองค์ความรู้ที่ทำให้วงการอุดมศึกษาไทยเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ในปัจจุบันนี้ยังไม่มีสถาบันใดในสังคมไทยที่เป็นที่ติดอันดับเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงระดับโลก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงภารกิจที่คณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐจะต้องปรับปรุงแก้ไขอีกมากมายกว่าจะทำให้สถาบันอุดมศึกษาของไทยติดอยู่ในอันดับ ๑ ใน ๑๐๐ หรือ ๑ ใน ๕๐๐ ของโลก

การพัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพการถ่ายทอดความรู้

การพัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพของการถ่ายทอดความรู้ที่ดี ในปัจจุบันนี้ คณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐจะต้องตระหนักถึงโอกาสที่นักศึกษาของตนสามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ไม่ใช่แต่เพียงในชั้นเรียนจากอาจารย์ผู้สอนโดยตรงเท่านั้น หรือจากตำราเล่มเดียวเท่านั้น นักศึกษาในยุคปัจจุบันสามารถค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้จากระบบเครือข่ายนานาชาติได้ คณาจารย์จึงควรได้รับการพัฒนาในเรื่องดังกล่าว เพื่อที่จะได้นำความรู้ความสามารถดังกล่าวมาถ่ายทอดให้แก่นักศึกษาของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพ ระบบเครือข่ายดังกล่าวนี้ได้กลายเป็นศูนย์แห่งความรู้ของโลกและศูนย์การติดต่อสื่อสารตลอดเวลา ๓๔ ชั่วโมง

* ที่มา : คัดมาจาก www.psu.ac.th

อาจารย์ทุกคนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ควรได้รับการฝึกอบรมและฝึกใช้ปฏิบัติเพื่อติดตามข่าวสารและความต้องก้าวหน้าทางวิชาการ

สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งควรที่จะจัดทำโครงการฝึกอบรมทางด้านการใช้เทคโนโลยีที่เอื้ออำนวยความสะดวกในการศึกษาให้แก่อาจารย์ทุกคน โดยคำนึงถึงภารกิจที่อาจารย์จะต้องสอนในชั่วโมงที่แตกต่างกัน ระดับความรู้พื้นฐานทางเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน

เนื่องจากการลงทุนทางด้านเทคโนโลยีในด้านดังกล่าวเป็นสิ่งที่อาจเกินความสามารถทางการเงินของคณาจารย์ส่วนใหญ่ ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทุกแห่งควรจัดทำโครงการที่เอื้ออำนวยให้คณาจารย์สามารถเข้าถึง หรือได้ใช้เทคโนโลยีดังกล่าว ในลักษณะต่าง ๆ กัน ตั้งแต่การของบประมาณจากรัฐบาลเพื่อนำมาจัดให้มีระบบไว้ตามคณะ ภาควิชาต่าง ๆ ไปจนถึงการจัดตั้งกองทุนหมุนเวียนให้เงินกู้โดยไม่มีดอกเบี้ย หากอาจารย์มีความสนใจที่จะมีไว้ใช้เป็นสมบัติส่วนตัว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการสอน การค้นคว้าวิจัย การติดต่อสื่อสารกับนักวิชาการในสาขาวิชาเดียวกันที่อยู่ในส่วนต่าง ๆ ของโลก ไปจนถึงการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของตน

ในปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถที่จะใช้เทคโนโลยีระดับที่สามารถใช้ปฏิบัติหน้าที่การทำงานได้ เช่น ข้าราชการสาย ข. หรือ ค. จะต้องมีความรู้เรื่อง Spread sheet ในระดับที่ใช้การได้ เป็นต้น ผู้ที่เป็นอาจารย์ซึ่งถือว่าเป็นผู้นำทางวิชาการหรืออย่างน้อยที่สุดเป็นผู้ที่ก้าวหน้าทางวิชาการ ยิงต้องได้รับการพัฒนาในด้านนี้ให้มากยิ่งขึ้นกว่าบุคลากรในสายงานอื่น เพราะจะได้ถ่ายทอดให้แก่ลูกศิษย์ของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาองค์ความรู้

สำหรับการเพิ่มศักยภาพและประสิทธิภาพของคณาจารย์ในการพัฒนาองค์ความรู้ที่จะทำให้การอุดมศึกษาของไทยเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาตินั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการจัดทำโครงการและกิจกรรมเพื่อสนับสนุนให้คณาจารย์ได้ทำการศึกษาค้นคว้าและวิจัย ผู้บริหารจะต้องมีนโยบายที่ชัดเจนในการสนับสนุนการวิจัย จัดทำโครงการ และกิจกรรม และสร้างระบบจูงใจที่เพียงพอที่จะทำให้อาจารย์หันมาสนใจการทำวิจัยควบคู่ไปกับการเรียนการสอน

ในสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจะมีอาจารย์ที่มีระดับความรู้ความสามารถในด้านการทำวิจัยหลายประเภท มีตั้งแต่ (ก) ผู้ที่ไม่มีมีความรู้ความสามารถในด้านการทำวิจัยเลย (ข) ผู้ที่เคยทำวิจัยบ้างในสมัยเป็นนักศึกษา แต่ไม่เคยทำเลยหลังจากเข้ามาเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย (ค) ผู้ที่เคยทำวิจัยมาพอสมควร แต่ยังคงยกระดับขีดความสามารถหรือทักษะในด้านระเบียบวิธีการวิจัยขั้นสูง (ง) ผู้ที่มีความรู้และทักษะอย่างมากในการทำวิจัย ถึงขั้นที่ไม่จำเป็นต้องพึ่งพางบประมาณหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ จากสถาบันอุดมศึกษาที่ตนสังกัดอยู่ และ (จ) ผู้ที่สามารถหาทุนวิจัยมาสนับสนุนการวิจัยของคณาจารย์ในสายวิชาการของตน

ผู้บริหารมหาวิทยาลัยควรที่จะได้มีระบบสนับสนุนการวิจัยที่เหมาะสมแก่อาจารย์แต่ละประเภท คือ (ก) ผู้ที่ไม่มีมีความรู้ความสามารถในด้านการทำวิจัยเลย (ข) ผู้ที่เคยทำวิจัยบ้างในสมัยเป็นนักศึกษาแต่ไม่เคยทำเลยหลังจากเข้ามาเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย (ค) ผู้ที่เคยทำวิจัย

มาพอสมควร แต่ยังคงยกระดับขีดความสามารถหรือทักษะในด้านระเบียบวิธีการวิจัยขั้นสูง (ง) ผู้ที่มีความรู้และทักษะอย่างมากในการทำวิจัย และ (จ) ผู้ที่สามารถหาทุนวิจัยมาสนับสนุนการวิจัยของคณาจารย์ในสายวิชาการของตน ที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น กล่าวคือ

(๑) ผู้ที่ยังไม่มีความรู้ความสามารถและไม่เคยทำวิจัยเลย จัดให้มีหรือสนับสนุนการเข้ารับฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการทุกชั้นตอน เมื่อมีความรู้ความสามารถแล้ว ให้เงินทุนสนับสนุนการวิจัยและลดภาระทางด้านการสอนลง เพื่อให้อาจารย์มีเวลาทางด้านการศึกษาวิจัยมากขึ้น โดยไม่กระทบกระเทือนผลประโยชน์ที่อาจารย์เคยได้รับการสอน

(๒) ผู้ที่เคยทำวิจัยมาบ้าง และไม่เคยทำวิจัยเลยหลังจากเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยควรที่จะได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมเช่นเดียวกับประเภทแรก

(๓) ผู้ที่เคยทำวิจัยมาพอสมควร แต่ต้องยกระดับขีดความสามารถหรือทักษะในด้านระเบียบวิธีวิจัยขั้นสูง ควรจัดให้มีโครงการฝึกอบรมระเบียบวิธีการวิจัยในหัวข้อเฉพาะ เพื่อเพิ่มทักษะเฉพาะด้านโดยตรง และให้การสนับสนุนเช่นเดียวกับอาจารย์ ๓ ประเภทแรก โดยมีความคาดหวังทางด้านผลงานวิจัยที่มีคุณภาพมากกว่า

(๔) ผู้ที่มีความรู้และทักษะอย่างมากในการทำวิจัยที่ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยงบประมาณหรือค่าใช้จ่ายใดจากสถาบันอุดมศึกษาที่ตนสังกัดอยู่ มหาวิทยาลัยก็ควรให้การสนับสนุนในด้านการอำนวยความสะดวก และสถานที่และอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการทำวิจัย มีกฎเกณฑ์ระเบียบต่าง ๆ ที่ไม่ก่อให้เกิดการเอาเปรียบกัน แต่สนับสนุนเกื้อกูลการทำวิจัย

(๕) ผู้ที่สามารถหาทุนวิจัยมาสนับสนุนการวิจัยของคณาจารย์ในสายวิชาการของตน ซึ่งมีอยู่น้อยมากในสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง แต่ไม่ใช่ไม่มีเลย มหาวิทยาลัยในประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น สหรัฐ อังกฤษ ฝรั่งเศส และออสเตรเลีย ต่างให้ความสำคัญแก่อาจารย์ดังกล่าวไม่เพียงแต่จะสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ยังยกย่องให้เกียรติแก่อาจารย์ประเภทดังกล่าวนี้ และส่งเสริมให้มีความก้าวหน้าและความรับผิดชอบมากขึ้นในแต่ละปี

การสร้างบรรยากาศทางวิชาการ

สิ่งที่สำคัญ คือ การสร้างบรรยากาศทางวิชาการโดยวิธีการต่าง ๆ เช่น จัดให้มีการสัมมนาผลงานวิจัยประจำปี สนับสนุนการไปประชุมเพื่อเสนอผลงานวิจัยต่อที่ประชุมต่างประเทศ สนับสนุนการตีพิมพ์บทความลงในวารสารวิชาการต่างประเทศที่เป็นที่ยอมรับกันในวงการวิชาการนั้น ๆ ตลอดจนการประกวดบทความวิจัยในแต่ละสาขาวิชาการ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้สามารถจัดเป็นโครงการหรือกิจกรรมที่เป็นรูปธรรม เป็นส่วนหนึ่งของแผนการพัฒนาอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐได้

ในยุคสมัยของการแข่งขันและความร่วมมือนานาชาติ จำเป็นอย่างยิ่งที่สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งควรจัดให้มีกิจกรรมความร่วมมือทางด้านวิชาการเพื่อการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ และการรับการถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีของกระบวนการศึกษานักวิชาการของประเทศที่พัฒนาแล้ว คณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาจึงควรได้รับการเปิดหูเปิดตา

และได้รับรู้กระบวนการใหม่ทางการเรียนการสอน และการพัฒนาองค์ความรู้ด้วยการศึกษาดูงานต่างประเทศที่มีจุดมุ่งหมายโดยเฉพาะ และด้วยการจัดทำโครงการทางการศึกษา และการพัฒนาองค์ความรู้ด้วยการทำวิจัยร่วมกับนักวิชาการต่างประเทศ

ความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สิ่งที่สำคัญและไม่ควรมองข้ามไป คือ ความร่วมมือกันระหว่างนักวิชาการไทยและสถาบันอุดมศึกษาไทยด้วยกัน เป็นสิ่งที่ควรได้รับการส่งเสริมก่อนที่จะร่วมมือกับนักวิชาการและสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศ เราต้องช่วยกันพัฒนาอาจารย์และสถาบันอุดมศึกษาไทย ช่วยกันเสริมสร้างสถาบันอุดมศึกษาไทยให้ทัดเทียมสถาบันอุดมศึกษาของประเทศที่เจริญก้าวหน้าทางด้านวิชาการ

ทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจะเกิดขึ้นได้ในสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง ขึ้นอยู่กับความร่วมมือและความสามัคคีธรรมในกลุ่มคณาจารย์และนักวิชาการของสถาบันอุดมศึกษานั้นในการจัดทำแผน โครงการ และกิจกรรม เพื่อพัฒนาอาจารย์ให้มีศักยภาพ ประสิทธิภาพในด้านการถ่ายทอด และการพัฒนาองค์ความรู้ หากแผน โครงการ และกิจกรรม จัดขึ้นอย่างมีระบบมีรายละเอียดในด้านวัตถุประสงค์ ผลลัพธ์ และงบประมาณค่าใช้จ่ายที่สมเหตุสมผล เชื่อมั่นว่าผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งหากไม่มีมิเจฉาทิฐิจะเห็นชอบด้วยและให้การสนับสนุนเต็มที่

ความสำเร็จของการพัฒนาอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐอยู่ที่ผู้บริหาร คณาจารย์ นักวิชาการ และข้าราชการสาย ข. และ ค. ในการผนึกกำลังจัดทำแผน โครงการ และกิจกรรม ด้วยการเปิดใจให้กว้าง เปิดตัวดูโลกภายนอก และเปิดระบบยอมรับการเปลี่ยนแปลง ไม่ยึดมั่นอยู่กับแนวคิดเดิม ๆ ชีวิตเดิม ๆ และระบบเดิมของการเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐ
